

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1988-1989

ARCHIEF
VLAAMSE RAAD
TERUGBEZORGEN
Nr. 12

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

5 JUNI 1989

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

Blz.

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	439
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	439
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	440
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	443
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	445
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	446
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	449
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	450
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	454
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	455

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

P. Dewael, Gemeenschapminister van Cultuur	458
D. Coens, Gemeenschapminister van Onderwijs	459
J. Sauwens, Gemeenschapminister van Openbare Werken en Verkeer	460

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	466
P. Dewael, Gemeenschapminister van Cultuur	466
D. Coens, Gemeenschapminister van Onderwijs	466
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	467

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 40
van 2 mei 1989
van de heer D. VERVAET

Overdracht roerende en onroerende goederen van de Staat aan de Gemeenschappen en de Gewesten — Stand van zaken

In toepassing van artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 heeft de Vlaamse Executieve op 4 mei 1988 besloten de dringende en globale uitvoering van de overdracht van de onroerende goederen van de Staat naar de Gemeenschappen en Gewesten aanhangig te maken bij het Overlegcomité nationale Regering-Executieven.

Gaarne had ik van de geachte Voorzitter vernomen welke aan de Staat toebehorende kunstwerken (in de zin van : schilderijen, beeldhouwwerken, tapijten en dergelijke meer), voor zulk een overdracht in aanmerking komen en op welke wijze deze overdracht geregeld zal worden ?

Antwoord

De eigendomsoverdracht van roerende en onroerende goederen wordt geregeld door artikel 12 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 en door artikel 57 van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989.

De overdracht van onroerende goederen van de Staat naar de Gemeenschappen en Gewesten omvat uiteraard alle onroerende kunstwerken van deze goederen en alle kunstwerken onroerend door bestemming.

Verder dienen ook alle roerende goederen te worden overgedragen, bestemd voor het gebruik van deze onroerende goederen.

Alle onroerende kunstwerken die opgenomen zijn in de inventaris der aanwinsten bijgehouden sinds 1860 en waarvoor de Gemeenschappen nu reeds de beheerskosten dragen, komen eveneens voor overdracht in aanmerking.

Vraag nr. 42
van 16 mei 1989
van de heer J. VAN EETVELT

Overdracht natuurlijke rijkdommen — Algemene beschikking Vlaamse Executieve

Sedert enige tijd bestaat grotte ongerustheid bij de Bel-

gische grindexploitanten over de toekomstmogelijkheden van hun bedrijf en de daarmee gepaard gaande tewerkstelling.

Terwille van de exploitatiezekerheid is het noodzakelijk de bestaande winningsgebieden te evalueren, in functie van de komende decennia. De grind is bovendien een basisgrondstof, onmisbaar voor de bouwsector en men mag de directe of indirecte tewerkstelling in deze sector zeker niet onderschatten. Hierbij zal zeker meer aandacht dan vroeger dienen besteed aan de herinrichting van de grindwinningstercireinen na beëindiging van de uitbating en vooral aan de optimale besteding van de terbeschikking gestelde financiële middelen door de exploitanten.

De toenmalige bevoegde Gemeenschapminister voor Tewerkstelling zou een voorstel hebben uitgewerkt waarbij een verband gelegd wordt tussen de tewerkstelling in deze sector en de noodzakelijke ontgrindingsgebieden in een perspectief van het jaar 2020.

In het licht van dit alles zou de Vlaamse Executieve dringend zijn beleidsvisie dienen te formuleren in overleg met de sector.

Graag vernam ik, welke de huidige stand van zaken is van hogervermeld dossier in functie van bedrijfszekerheid voor de exploitanten en bovendien, welke initiatieven voor de specifieke reservegebieden, aangeduid in het Gewestplan, worden genomen. Bovendien wens ik te vernemen of de belangen van de Belgische exploitanten bijzondere aandacht krijgen.

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ; de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ; de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling.

Antwoord

Hiermede deel ik het geachte lid mede dat de heer N. De Batselier, Gemeenschapminister van Economie, Middenstand en Energie op deze vraag een gecoördineerd antwoord zal verstrekken.

N. DE BATSELIER
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 25
van 8 mei 1989
van de heer V. ANCIAUX

Middenstandsoptelning — Gelijkschakeling stages en lessen

Artikel 15 van het Koninklijk besluit van 30 december 1978 bepaalt dat de stages en lessen worden gelijkgesteld met het voltijds leren en men verwachtte in

tot het verkrijgen van een wettelijk gereguleerd diploma.

Deze voorwaarde was tot voor kort slechts vervuld voor de 4 secties waarvoor de praktische opleiding erkend was (onthaalthostesses, autobusexploitanten, exploitanten van reisbureaus en etaleurs).

Zij is sedert de inwerkingtreding van het besluit van de Executieve van de Franse Gemeenschap van 23 oktober 1986 (BS van 10 maart 1987) vervuld voor al de in de Franse Gemeenschap in het kader van de permanente vorming van de Middenstand georganiseerde stages en dit vanaf het schooljaar 1987-1988.

Voor de Vlaamse Gemeenschap is alles bij het oude gebleven. Het gevolg is dat diegenen die een andere opleiding volgen, bij voorbeeld tandtechnicus, geen recht op kinderbijslag hebben.

Mag ik de Minister vragen of hij overweegt de georganiseerde stages in het kader van de permanente vorming van de middenstand gelijk te stellen ?

Antwoord

Tot op heden is het inderdaad zo dat binnen de middenstandsvorming door enkele Centra het initiatief werd genomen om voor een paar beroepen een beperkte vorm van praktijkstage te organiseren. De betrokken Centra organiseren deze stages echter louter te persoonlijke titel, zonder dat zij hiertoe worden verplicht en zonder dat hen hiervoor enige vergoeding of subsidiëring van overheidswege wordt toegekend. Dergelijke praktijkstages zijn, althans in die vorm, evenmin een voorwaarde tot het bekomen van het overeenkomstige diploma.

Naar verluidt worden echter door het Ministerie van Sociale Voorzorg voor een 5-tal beroepen deze uren praktijkstages gelijkgesteld met lesuren voor wat betreft de toepassing van de reglementering inzake kinderbijslagen. Het gaat hier dus duidelijk om een interpretatie van het ter zake bevoegde ministerie.

Door mijn Administratie werd recent een voorstel ingediend tot het veralgemenen en reglementeren van praktijkstages en stageovereenkomsten. Dit voorstel wordt thans onderzocht en zal desgevallend te gepasten tijde aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd.

Vraag nr. 28
van 24 mei 1989
van de heer D. VERVAET

Vlaamse Executieve — Omschakeling wagenpark naar loodvrije benzine

Sinds een tijdje wordt onze landgenoot, die elk jaar met meer auto's meer rijdt, terecht aangespoord tot het gebruik van loodvrije benzine.

Gaarne had ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de andere Gemeenschapsministers vernomen hoeveel auto's hun kabinet telt, hoeveel er hiervan **op** loodvrije benzine rijden en wanneer beoogd **wordt** de rest van het autopark van loodvrije benzine te **voorzien** ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag deel ik het geachte lid mede dat het wagenpark van de beide, mij toegewezen kabinetten, beperkt blijft tot 5.

Aangezien deze dienstwagens op diesel rijden is de gestelde vraag zonder voorwerp.

L. WALTNIEL **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN** **RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING**

Vraag nr. 115
van 21 april 1989
van de heer G. JANZEGERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw — Aanleg hoogspanningsleiding in Diest en onderzoek „de commode en incommode”

In de Diestse deelgemeenten Deurne, Engsbergen en Molenstede maakt een aantal bewoners zich zorgen omtrent de eventuele aanleg van een hoogspanningsleiding, die een vermogen zou hebben van 150.000 volt. Dit nieuws kwam men vrij plots te weten via een onderzoek „de commode en incommode” dat loopt tot 26 april aanstaande.

De nieuwe leiding moet Diest met de Antwerpse gemeente Meerhout verbinden. Volgens de elektriciteitsmaatschappij EBES zou ze nodig zijn om de bestaande problemen inzake stroomvoorziening weg te werken en om te voorzien in de stijgende vraag naar elektriciteit.

De bedreigde bevolking ziet het echter anders. Op een protestvergadering op 14 april jongstleden beschouwen zij deze geplande aanleg, die nota bene zou komen op 40 meter van de bestaande leiding, als een directe aanslag op hun leefomgeving. Sommigen zullen de kabels boven hun dak krijgen, waarbij men de weerslag van het hoogspanningsveld vreest. Er is sprake van onteigeningen (29 personen zouden hierdoor getroffen worden) en van de vermindering van een waardevol natuurgebied. Er vielen bittere woorden over het begrip „openbaar nut” waarbij dan naar de zin van een „openbaar onderzoek de commode en incommode” gevraagd wordt. Deze zijn niet zonder grond gelet op de antwoorden van de geachte Gemeenschapsminister op de vraag nr. 58 van 3 februari 1989 van de heer André De Beul en op de vraag nr. 74 van 14 februari 1989 van mezelf betreffende de mogelijkheden geboden door artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen. De „vaststelling van de bevordering van het openbaar belang” rechtvaardigt uitzonderingen inzake bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen . . .

Graag kreeg ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is deze geplande aanleg verantwoord en zo ja, waarom maakt men dan geen gebruik van het bestaande tracé ?
2. Heeft een onderzoek „de commode en incommode” eigenlijk zin, gelet op het vrij spel ter zake voor de overheid om een beslissing te nemen op basis van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 ?
3. Mag men stellen dat de plaatselijke bevolking of het plaatselijk gemeentebestuur in dergelijke gevallen machteloos staan of zijn er voorbeelden waarbij geplande bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen niet vergund werden op basis van lokale bezwaarschriften ? Zo ja, graag een paar voorbeelden.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Op dit ogenblik is de procedure lopende tot het bekomen van een bouwvergunning met betrekking tot de aanleg van een nieuwe hoogspanningsleiding Diest-Meerhout (150 KV). De beslissing over het al of niet technisch en economisch verantwoord zijn van deze lijn valt onder de bevoegdheid van de heer Staatssecretaris van Energie. Het Vast Elektro-Technische Comité dat de Staatssecretaris ter zake adviseert heeft de lijn principeel goedgekeurd in zitting van 29 april 1988. Voor wat het tracé betreft, dient opgemerkt te worden dat, voor zover mogelijk het tracé van de bestaande lijn Diest-Beringen gevolgd wordt. Gezien het concept en de constructie van de masten van deze bestaande lijn is het onmogelijk de nieuwe lijn bijkomend op deze masten te plaatsen voor een gedeelte van het tracé. Het buiten dienst stellen gedurende maanden van de verbinding Diest-Beringen om toe te laten de bestaande lijn te ontmantelen en de nieuwe op te richten op dezelfde plaats is economisch niet realiseerbaar.

2. De installatie voor het transport van elektrische energie door middel van luchtleidingen is volgens de bestaande wetgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening, niet gerangschikt onder hinderlijke inrichtingen, zodat er geen onderzoek „de commode en incommode” voorzien is.

Het onderzoek waarvan sprake in de vraag wordt uitgevoerd door het Ministerie van Economische Zaken, in het kader van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorzieningen, dit met het oog op het „Verklaren van Openbaar Nut” van de betrokken hoogspanningslijn.

3. In het kader van de studie voor een nieuwe elektrische verbinding worden de voorontwerpen en ontwerpen besproken met de bevoegde diensten zowel op nationaal, provinciaal als gemeentelijk vlak. In voorkomend geval, werd door het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Diest op 26 januari 1988 reeds een gunstig advies over de nieuwe lijn, aan de ontwerper (Tractebel) uitgebracht.

Inzake het al of niet toekennen van bouwvergunningen voor bouwwerken voor openbare dienst worden er door mijn bestuur geen statistieken bijgehouden.

Vraag nr. 117
van 27 april 1989
van de heer J.P. PILLAERT

Sociale woningbouw — Aanpassing huurprijzen

De sociale huurprijs is voor de meeste huurders het laatste jaar een stuk omhoog gegaan.

Soms is het zo dat iemand die een zeer kleine verhoging van inkomsten heeft gekregen, een verhoging van huur krijgt die groter is dan de verhoging van zijn of haar inkomsten.

Dit is niet alleen a-sociaal maar ook onrechtvaardig.

Graag zou ik willen weten hoe men daaraan zal verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem de volgende inlichtingen te verstrekken.

Het door mijn achtbare voorganger uitgevaardigde Besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 dat de huurreglementering der volkswoningen wijzigde, bepaalt inzake de aanpassing der huurprijzen dat de reële huurprijs niet mag stijgen indien het referentie-inkomen niet gestegen is, behoudens voor zover die verhoging te wijten is aan een wijziging van de basis-huurprijs en/of de gezinstoestand.

De vroegere bijzondere beperking op de reële huurprijs werd oorspronkelijk als overgangsmaatregel ingevoerd, om de huurprijsstijging, tengevolge van het wegvallen van de abattementen, over enkele jaren te spreiden.

Het afschaffen van de bijzondere beperking heeft inderdaad voor gevolg dat de huurders, die tot nog toe van deze beperking genoten, een huurprijsstijging te betalen hebben die procentueel hoger is dan de stijging van hun inkomen. Deze huurprijsstijging moet als een inhaalmaneuver beschouwd worden om op dezelfde hoogte te komen als de andere sociale huurders.

Bijgevolg heeft het wegvallen van de bijzonder beperking voor gevolg dat de gelijkberechtiging van en de rechtvaardigheid onder de sociale huurders is hersteld. Er is geen discriminatie meer tussen de zittende huurders en deze die recent een woning hebben betrokken. Huurders met hetzelfde inkomen, met dezelfde gezins-situatie en met dezelfde basishuurprijs betalen voortaan dezelfde reële huurprijs.

Vraag nr. 118
van 28 april 1989
van de heer J. DEVOLDER

Ruimtelijke ordening en stedenbouw — Eénvormige regeling presentiegelden en reisvergoedingen leden Streekcommissies van Advies voor de Ruimtelijke Ordening

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoord op zijn vraag nr. 89 van 9 maart 1989 betreffende de presentiegelden en de reisvergoedingen voor de leden van de

Streekcommissies van Advies voor de Ruimtelijke Ordening .

Het besluit van 29 juli 1987, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 23 oktober 1987, omvat toevoegingen aan de bijlage van het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen, gewijzigd bij besluit van 20 juni 1984 en van 3 september 1986. Daarin zijn onder meer opgenomen „de Streekcommissies voor de Ruimtelijke Ordening”.

Is het besluit van 29 juli 1987 wordt erop gewezen dat het voor de goede werking van de Vlaamse Executieve, dringend noodzakelijk is dat de vergoeding voor de kosten voor de uitoefening van een mandaat op éénvormige wijze wordt geregeld.

Kan de geachte Minister mij meedelen of aldus het koninklijk besluit van 18 september 1975 houdende vaststelling van het bedrag van de vergoedingen en van het presentiegeld, toegekend aan de Voorzitter en de leden van de Commissies ingesteld ter uitvoering van de artikelen 7 en 19 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en van 22 december 1970 niet impliciet is opgeheven en vervangen door voormeld besluit van 29 juli 1987 ?

Antwoord

In verband met zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Ter precisering van het eerste lid van mijn antwoord van 21 maart 1989 op de vraag nr. 89 van 9 maart 1989 wens ik te verduidelijken dat het koninklijk besluit van 18 september 1975 van toepassing is met betrekking tot het bedrag van de vergoedingen en van het presentiegeld, toegekend aan de voorzitters en leden van de commissies, voor zover het vergoedingen en presentiegelden betreft tot 2 november 1987. Vanaf die datum gelden de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1987, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 23 oktober 1987.

**‘Vraag nr. 119
van 2 mei 1989
van de heer A. DE BEUL**

Ruimtelijke ordening en stedenbouw — Uitbreidingsplannen van de NV L’Air Liquide te Schelle

Het bedrijf L’Air Liquide te Schelle wil uitbreiden op een aanpalend terrein.

De omwonenden, die het bedrijf nu reeds als erg hinderlijk ervaren en een gevoel van onveiligheid hebben door zijn aanwezigheid, verzetten zich tegen deze uitbreiding. Het gemeentebestuur en de directie Stedenbouw zouden gunstig staan tegenover deze uitbreidingsplannen.

Acht de heer Minister van Ruimtelijke Ordening het aangewezen dat een dergelijk bedrijf in deze **omgeving** nog verder zou uitbreiden ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het terrein is gelegen tussen de bouwstroken van de Kapelstraat en van de Heidestraat, de Tolhuisstraat en de spoorweg (Interescout). Het is gelegen ten oosten van de fabriek L’ Air Liquide NV (kad. nr. 295 n) .

Het terrein is kadastraal bekend als sectie A, nrs. 296 d en 297 d.

Het terrein wordt momenteel als weiland gebruikt (296 d) en als parkeerterrein voor L’Air Liquide (297 d).

Deze uitbreiding heeft de bedoeling, de veiligheid zowel binnen (personeel) als buiten (buurtbewoners) het bedrijf te blijven verzekeren onder meer door de stockage en de overslag van flessen buiten de produktie-eenheid te brengen.

Ten einde het nieuw in gebruik te nemen terrein zoveel mogelijk in zijn oorspronkelijke staat te behouden, zal er géén doorgedreven rioleringsstelsel worden aangelegd, terwijl de verhardingen zullen worden beperkt tot het uitvoeren van een vloerplaat in gewapend beton voor het laden en lossen van vrachtwagens en het stockeren van lege en volle flessen en tot het uitspreiden van steenslag voor het parkeren van vrachtwagens met opliggers en van personenwagens.

Tenslotte zal door het bedrijf alles in het werk worden gesteld om het gedeelte van de strook, welke als bufferzone in aanmerking komt, met streekeigen groen aan te planten.

Programma :

1. parking voor 60 personenwagens, en omringd met groenvoorzieningen, die aansluiten op deze van de bufferstrook ; bestemd voor het personeel van NV L’Air Liquide ; steenslagverharding ;
2. opslag van lege en volle flessen ; de voorziene ruimte omvat inspringende groene gordels (hagebeuken), aansluitend op de bufferzone en een vloerplaat in gewapend beton ;
3. overslagplaats voor het laden en lossen van vrachtwagens met lege en/of volle flessen ; vloerplaat in gewapend beton ;
4. parking voor vrachtwagens en opliggers met lengten tot 15,50 m ; steenslagverharding ;
5. bufferstrook voorzien van aanplantingen met streekeigen groen.

Op 14 juni 1988 werd aan het gemeentebestuur geschreven, naar aanleiding van de vraag tot het bekomen van een stedenbouwkundig attest, dat de voorgestelde percelen voor de gevraagde aanleg in aanmerking komen.

Wat het aspect „hinderlijk” betreft : deze materie valt onder de bevoegdheid van mijn collega, de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Vraag nr. 120
van 2 mei 1989
van de heer J. VAN EETVELT

Ruimtelijke ordening en stedenbouw — Streekcommissie
van Advies voor Ruimtelijke ordening

De streekcommissies van Advies voor Ruimtelijke Ordening vervullen een belangrijke functie in het beleid van Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening.

Graag had ik van de heer Minister een overzicht van de aanwezigheden in de onderscheiden commissies per lid, voor de jaren 1986-1987 en 1988.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid tot mijn spijt mededelen dat het in de huidige omstandigheden voor mijn diensten onmogelijk is om de gevraagde statistische informatie ter beschikking te stellen. Bovendien is het secretariaat van de streekcommissies van advies voor de ruimtelijke ordening overgedragen aan de provinciebesturen wat, in dit geval een bijkomende moeilijkheid vormt.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 37
van 28 april 1989
van de heer J. GABRIELS

OCMW-registratie — Noodzakelijkheid

Op 23 februari 1989 stelde ik u ter zake een parlementaire vraag. Het antwoord bevredigt echter niet, omdat de gegeven toelichting zeer onvolledig is. Ik ben bijgevolg zo vrij mijn vraag te herhalen.

Vanaf 1 januari 1989 worden de OCMW's verplicht te registreren. Is hier geen sprake van dubbeltellingen, onnodige administratie en papierwerk vermits reeds de meeste van de gegevens bekend zijn?

Enkele voorbeelden :

Beslag : cijfers beschikbaar bij de Minister van Justitie.
 Bestaansminimum : cijfers beschikbaar bij de Staatssecretaris voor Maatschappelijke Emancipatie.

Gezins- en bejaardenhulp : cijfers beschikbaar bij uw eigen diensten.

Warme maaltijden : cijfers beschikbaar bij uw eigen diensten.

Opnames in rusthuizen : cijfers beschikbaar bij uw eigen diensten.

Wachlijsten sociale huisvestingsmaatschappijen : cijfers beschikbaar bij de Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Vindt de Minister niet dat de zoveelste registratie het zoveelste rapport zal opleveren dat als schaaamlap zal gebruikt worden om structureel niets op te lossen zoals bij voorbeeld het uitbreiden van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp, het opheffen van de erken-

ningsstop van de diensten warme maaltijden, enzovoort?

Antwoord

Het belang en het nut van de registratie in de OCMW-sector wordt vrij algemeen erkend. De geregistreerde informatie zal de sociale dienst meer inzicht in het eigen werk verschaffen en de evaluatie vergemakkelijken. Op centraal vlak zal die informatie tot een betere beleidsvoorbereiding en planning bijdragen.

Zoals reeds in het antwoord op vraag nr. 28 van 23 februari 1989 werd aangegeven, is het onjuist te beweren dat de meeste van de gevraagde gegevens gekend zijn. Een aantal, zeer partiële cijfers zijn voorhanden, maar die zijn meestal niet geschikt om significante analyses op lokaal of centraal vlak uit te voeren. Dit is voornamelijk toe te schrijven aan twee oorzaken :

1. de informatie wordt opgevraagd omwille van specifieke administratieve doeleinden (uitbetaling subsidies) en laat niet toe een globaal beeld van de hulpverlening te schetsen ;
2. de verzamelde gegevens zijn niet geïndividualiseerd per cliënt of cliëntsysteem en kunnen bijgevolg niet geselecteerd worden op bepaalde significante bevolkingscategorieën (leeftijdscategorie, gezinstoeestand, professionele status).

Zo worden de gegevens betreffende het bestaansminimum verzameld ten behoeve van de subsidiëring van de OCMW's (het 50 % overheidsaandeel). Die informatie is niet geschikt voor analyses zoals die door het CBGS worden uitgevoerd, omdat sommige van de gebruikte categorieën niet sociologisch relevant zijn en omdat die informatie niet in verband kan gebracht worden met gegevens over andere vormen van hulpverlening die een cliënt of een cliëntensysteem ontvangt.

De informatie over de gezins- en bejaardenhulp dient uitsluitend voor subsidiëring van de betrokken diensten en is niet geïndividualiseerd. Dit geldt ook voor de „warme maaltijden”, waar enkel het aantal bedeelde maaltijden gekend is, en voor de „opnames in rusthuizen” waar uitsluitend gegevens betreffende de bezetting beschikbaar zijn. Bovendien kan deze informatie, evenmin als die betreffende het bestaansminimum, gerelateerd worden aan gegevens over andere vormen van hulpverlening, verstrekt aan een cliënt of een cliëntensysteem. Informatie over wachtlijsten in rusthuizen is niet beschikbaar. Informatie over „beslag” en over „wachlijsten sociale huisvestingsmaatschappijen” wordt via het registratieformulier niet opgevraagd.

Vraag nr. 38
van 28 april 1989
van de heer J. GABRIELS

OCMW-registratie — Persartikel in „Welzijnsnieuwsblad” van 10/1988

Op 23 februari 1989 stelde ik u ter zake een parlementaire vraag waarop echter ontwijkend geantwoord werd. Ik ben bijgevolg zo vrij mijn vraag te herhalen.

Heeft de Minister gereageerd op het artikel „Registra-

tie verplicht" in het Welzijnsnieuwsblad 10/1988, waarbij gesteld wordt dat de registratieplicht ingevoerd werd onder impuls van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien omwille van de werkzekerheid van het personeel ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het mij niet mogelijk is op elk artikel dat over het BFMW geschreven wordt, te reageren. Het lijkt mij ook niet wenselijk als Minister op elk persartikel systematisch te reageren.

Vraag nr. 39
van 28 april 1989
van de heer J. GABRIELS

OCM W-registratie — Rechtsgrond

Op 23 februari 1989 stelde ik u ter zake een parlementaire vraag. Het antwoord bevredigt echter niet, omdat ten gronde niet geantwoord werd. Wel werd een beoogd gehouden over het nut van registratie, iets wat wij trouwens niet in twijfel trekken. Ik ben zo vrij bijgevolg mijn vraag te herhalen.

Art. 105 van de organieke wet bepaalt dat het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn omgeslagen wordt over de OCMW's van het Vlaamse Gewest. Van een bijkomende voorwaarde om te registreren volgens een bepaald model is geen sprake.

Welk is bijgevolg de rechtsgrond van de Vlaamse Executieve om toch deze voorwaarde op te leggen aan de OCMW's ? Op welke wet, decreet, reglementering, enzovoort baseert de Executieve zich om het aandeel van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn te onthouden aan OCMW's die niet volgens het opgelegde model te registreren ?

Antwoord

Voor zover dit niet voldoende gebleken is uit het antwoord op zijn vraag van 23 februari 1989, heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juli 1988 tot vaststelling, voor de jaren 1989 tot 1993, van de objectieve normen voor de verdeling van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn van het Vlaamse Gewest, zijn rechtsgrond vindt in artikel 105 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Aan dit artikel ontleent de Vlaamse Executieve haar bevoegdheid tot het vaststellen van de criteria die bepaald zijn voor de toekenning van de tegemoetkoming uit het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

Vraag nr. 40
van 28 april 1989
van de heer J. GABRIELS

OCM W-registratie — Aanpassing administratie

Op 23 februari 1989 stelde ik u ter zake een parlementaire

vraag, waarop echter ontwijkend geantwoord werd. Bijgevolg ben ik zo vrij mijn vraag te herhalen.

Zal de administratie in staat zijn de hen uiterlijk dd. 28 februari 1990 toegezonden formulieren zodanig snel te verwerken dat de OCMW's hun jaarverslag tijdig kunnen klaarmaken, goedkeuren door de RVMW, drukken, enzovoort vóór 1 september 1990 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat alles in het werk zal gesteld worden om tijdig de verwerkte gegevens ter beschikking te stellen van de OCMW's.

Vanzelfsprekend dienen de OCMW's zelf de vooropgestelde termijn te eerbiedigen. Dit betekent dat uiterlijk op 28 februari 1990 de ingevulde formulieren aan de Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, dienst OCMW, moeten opgestuurd zijn.

Bovendien wordt verondersteld dat de registratie correct, dit wil zeggen conform aan de instructies vervat in het codeschema en de handleiding, wordt uitgevoerd. Zoniet zal er veel tijd verloren gaan bij het terugsturen van slecht ingevulde formulieren, voor correctie en aanpassing.

Vraag nr. 41
van 28 april 1989
van de heer J. GABRIELS

OCM W-registratie — Democratie

Op 23 februari 1989 stelde ik u ter zake een parlementaire vraag waarop echter ontwijkend geantwoord werd. Ik ben bijgevolg zo vrij mijn vraag te herhalen.

Is het juist dat uit de bevragsingsresultaten blijkt dat de OCMW's nooit gesteld hebben om registratie als conditio sine qua non voor te stellen voor Fonds-tegemoetkomingen, maar dat deze voorwaarde een uitvinding is van een onderzoeker van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer u mede te delen wat volgt.

In de enquête die het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien in het kader van een evaluatieonderzoek betreffende de werking van het Bijzonder Fonds verrichtte, werden geen vragen omtrent de registratieverplichting gesteld. Wel hebben een aantal OCMW's spontaan suggesties in die richting gedaan.

Vraag nr. 48
van 24 mei 1989
van de heer D. VERVAET

Vlaamse Executieve — Omschakeling wagenpark naar loodvrije benzine

Sinds een tijdje wordt onze landgenoot, die elk jaar

met meer auto's meer rijdt, terecht aangespoord tot het gebruik van loodvrije benzine.

Gaarne had ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de andere Gemeenschapministers vernomen hoeveel auto's hun kabinet telt, hoeveel er hiervan op loodvrije benzine rijden en wanneer beoogd wordt de rest van het autopark van loodvrije benzine te voorzien ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapministers.

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag kan ik het geachte lid melden dat mijn kabinet over drie auto's beschikt, waarvan er thans twee met loodvrije benzine rijden.

Bij de vervanging van de derde wagen zal er uiteraard over worden gewaakt dat deze met loodvrije benzine kan rijden.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 220
van 28 april 1989
van de heer A. DE BEUL

Leefmilieu — Werking Vlaamse Raad voor het Leefmilieu

Bij koninklijk besluit van 16 december 1981 werd een Vlaamse Raad voor het Leefmilieu opgericht. Deze heeft als opdracht „een met redenen omkleed advies uit te brengen over alle tot het Vlaamse Gewest behorende aangelegenheden die het leefmilieu betreffen”.

Hoeveel dergelijke adviezen heeft de Raad, op eigen initiatief of op verzoek van de Vlaamse Executieve, uitgebracht sinds zijn oprichting ?

Over welke aangelegenheden gingen die adviezen ?

Hoeveel jaarverslagen over zijn werking heeft de Raad bij de Vlaamse Executieve uitgebracht sedert zijn oprichting ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu, opgericht bij het koninklijk besluit van 16 december 1981, sinds oktober 1983 functioneert. Tot op heden heeft deze Raad 23 adviezen en vijf jaarverslagen uitgebracht.

Deze adviezen hadden betrekking op :

- het ontwerp van huishoudelijk reglement ;
- het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve tot aanwijzing van ambtenaren, bevoegd voor het

opsporen en vaststellen van de inbreuken op de geluidswetgeving ;

- het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve houdende het reglement voor de als hinderlijk ingedeelde inrichtingen ;
- bacterievuur ;
- het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen ;
- het ontwerp van reglement inzake modelvliegtuigen ;
- het hoofdstuk 111 van het ontwerp van uitvoeringsbesluit op het milieudecreet, handelend over MER en VR ;
- het ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990 ;
- de noodzaak aan coördinatie tussen het afvalstoffendecreet en de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval ;
- de samenwerking inzake milieubeleid tussen het Rijk en de Gewesten ;
- de weerslag van het Europees Recht op het nationaal milieurecht ;
- de waterbalans in het Vlaamse Gewest ;
- het ontwerp van rubriekenlijst op te stellen in het kader van het milieuvergunningsdecreet ;
- de zuivering van gemeentelijk afvalwater en de uitbouw van de gemeentelijke riolen ;
- cadmium in de atmosferische uitval ;
- de wijziging van het koninklijk besluit van 16 december 1981 houdende de oprichting van een Vlaamse Raad voor het Leefmilieu ;
- het EG-voorstel betreffende het werkgelegenheidscheppend vermogen van milieumaatregelen ;
- het vierde actie-programma van de EG inzake leefmilieu ;
- de gevolgen van de rechtspraak van het Arbitragehof inzake het afvalstoffendecreet ;
- het huishoudelijk reglement ;
- de sanering van met Cadmium verontreinigde gebieden ;
- de problematiek van de grondwettelijke bevoegdheidsverdeling inzake leefmilieu ;
- het ontwerpdecreet op de mestoverschotten.

Vraag nr. 221
van 28 april 1989
van de heer J. CUYVERS

Leefmilieu — Maatregelen tegen stankoverlast in Brugge en controle naleving lozingsnormen

Op 24 april jongstleden werd vooral het westelijk deel

van Brugge geplaagd door een kwalijke geur afkomstig van onverantwoorde lozingen van een Brugs bedrijf.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hebben de stadsecologische dienst **en/of** uw diensten de bron van de verontreiniging achterhaald ?
2. Welke maatregelen werden aan dit bedrijf opgelegd om in de toekomst dergelijke hinderlijke lozingen te vermijden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat noch bij de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering, noch bij het Bestuur voor Leefmilieu van AROL, noch bij de stadsecologische diensten van de stad Brugge klachten bekend zijn wegens geurhinder die zich op 24 april 1989 in het westelijk deel van Brugge zou hebben voorgedaan.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 90
van 23 maart 1989
van de heer G. CARDOEN

Cultureel patrimonium — Gemeentelijk wapen en/of vlag

Tot mijn grote verbazing verneem ik dat na de fusie-operatie van 1976, actueel nog een aantal gemeenten wachten op de definitieve toekenning van het gemeentelijk wapenschild en/of vlag. Dit zou onder meer het geval zijn van de gemeente Opwijk. De Commissie „Heraldiek” schijnt in de meeste gevallen nogal kieskeurig te zijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoeveel gemeenten en steden tot op heden nog wachten op de officiële erkenning van hun wapenschild.

Kan mij ook medegedeeld worden welke de precieze reden of oorzaken zijn van deze jarenlange procedure ?

Kan hier niet ingegrepen worden ?

Aanvullend antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Heraldische Raad reeds op 26 oktober 1982 een gunstig advies uitbracht over het wapen van de gemeente Opwijk.

Het advies over de vlag was ongunstig omdat de gemeente Essen reeds de vlag heeft gekozen die voorgesteld werd door Opwijk. Om te voorkomen dat twee gemeenten dezelfde vlag zouden kiezen suggereerde de Vlaamse Heraldische Raad van de gemeente Opwijk als vlag te kiezen : „Twee even lange banen van blauw en geel, met op het blauw een omgekeerd zwaard.”

Indien de gemeente **Opwijk** een heraldisch verantwoord ontwerp voorlegt zal dit onverwijld worden bekrachtigd.

Tot nog toe hebben een aantal gemeenten nagelaten een (aanvaardbaar) voorstel ter bekrachtiging voor te leggen, dit is zeker niet te wijten aan de werkzaamheden van de Vlaamse Heraldische Raad die tot nog toe de dossiers niet alleen met de nodige deskundigheid maar tevens met de vereiste spoed heeft behandeld.

Hebben tot op heden geen bekrachtigd wapen en vlag/of vlag :

Antwerpen	: 25 gemeenten
Brabant	: 12 gemeenten
Limburg	: 15 gemeenten
Oost-Vlaanderen	: 10 gemeenten
West-Vlaanderen	: 6 gemeenten
Totaal	: 68 gemeenten

Vraag nr. 106
van 24 april 1989
van mevrouw N. MAES

Culturele manifestaties — Stortingen

Organisatoren van culturele manifestaties zijn verplicht 40 procent van de uitkoopsommen en artistieke gezelschappen te betalen, voor RSZ en voor roerende voorheffing.

Deze gelden worden gestort in de Belgische Schatkist.

Daardoor worden de uitgaven voor culturele manifestaties verzwaard of omgekeerd, worden de gelden, die voor cultuur feitelijk beschikbaar zijn, fel ingekrompen, ten nadele van het culturele leven.

Hierover vernam ik graag, mijnheer de Minister, wat de buitenlandse en binnenlandse artiesten aan dergelijke stortingen hebben ?

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een onderzoek in de bedoelde sector heeft uitgewezen dat de richtlijnen inzake roerende voorheffing en bijdragen voor sociale zekerheid zeer onduidelijk zijn.

Bovendien kan ik het geachte lid mededelen dat de reglementering* ter zake niet tot de bevoegdheid behoort van de Gemeenschapminister van Cultuur, maar tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Financiën en van de Minister van Sociale Voorzorg.

Vraag nr. 107
van 27 april 1989
van de heer D. VERVAET

Kunstpatrimonium van de Vlaamse Gemeenschap — Beheer

De Belgische staat heeft een aantal kunstwerken in eigendom. Graag had ik van de Minister vernomen hoeveel er zich hiervan op dit ogenblik bevinden in

gebouwen van ondergeschikte besturen — t.w. provincies en gemeenten.

Voor de overzichtelijkheid zou hij het antwoord kunnen opsplitsen in : de aard van het kunstwerk, de provincie of gemeente waar het zich bevindt, en de naam van de kunstenaar.

Ook had ik van de Minister willen vernemen hoeveel van deze de Staat toebehorende kunstwerken, zich in het buitenland bevinden (ambassades, consulaten, en dergelijk) .

Eveneens voor de duidelijkheid zou hij zijn antwoord kunnen opsplitsen in : de aard van het kunstwerk, het land, en de naam van de kunstenaar.

Tenslotte had ik graag van de Minister vernomen of een aantal van de kunstwerken die eigendom zijn van de Staat, in privé-bezit zijn ?

En zo ja, hoeveel er zijn, van welke aard, waar ze te vinden zijn, en hoe ze in privé-bezit zijn gekomen ?

Antwoord

De vraag van het geachte lid heeft betrekking op de kunstwerken die opgenomen zijn in de inventaris van Belgische aankopen gestart in 1860 (en nog niet officieel overgedragen aan de Gemeenschappen) en op de kunstwerken in latere jaren verworven met krediet uit de Vlaamse dotaties.

Het gaat om circa 20.000 kunstwerken, grotendeels niet fotografisch vastgelegd, verspreid over alle ministeries en provincies en over de meeste gemeenten van het land. Deze kunstwerken hebben geleden onder de jaren en onder twee wereldoorlogen en werden bovendien geteisterd door de wisselende belangstelling van de bewaarnemers. Een beperkt aantal werken, ter beschikking gesteld van de Belgische Ambassades, staat onder toezicht van het Ministerie van Buitenlandse Betrekkingen.

Met dit alles wens ik het geachte lid de omvang te schetsen van het probleem dat hij oproept en het volume van het gewenste antwoord.

Het bijhouden en volgen van de kunstwerken die zich onder de hoede van de Vlaamse Gemeenschap bevinden geschiedt met de grootste zorg binnen de Administratie voor Kunst. De moeilijkheden inzake lokalisatie, identificatie, conservatie en beheer van dit omvangrijk patrimonium zijn zeer groot. Om ze enigszins op te vangen en zelfs te voorkomen worden sinds 1957 catalogi uitgegeven met alle verworven kunstwerken. Vanaf 1967 omvatten deze catalogi tevens de afbeelding van elk der werken.

Graag bezorg ik het geachte lid op zijn thuisadres een exemplaar van de jongste catalogi en modellen van de gebruikte akten en verklaringen van bewaarneming.

Gelet op de omvang van het gevraagde overzicht in binnen- en buitenland nodig ik het geachte lid uit de genoemde inventaris, het bijhorend fotoarchief evenals de bewaarnemingsdossiers bij de betrokken Administratie (Koloniënstraat 31 te 1000 Brussel) te komen consulteren, zoals dit trouwens voorzien is in artikel 4 van het koninklijk besluit van 8 maart 1951 op de

inventarissen, de bewaargeving en de bruikleen van kunstwerken.

Normaliter bevinden er zich geen kunstwerken uit onze verzameling in privé-bezit tenzij de privé-instellingen op basis van het genoemde besluit erkend zijn als culturele instelling.

Vraag nr. 108
van 2 mei 1989
van de heer D. VERVAET

BRT — Historische duiding Brusselse verkiezingen

Het belang van de Brusselse verkiezingen van 18 juni voor de Brusselse Vlamingen die voor het eerst hun gewestelijke stem kunnen uitbrengen, kan niet genoeg worden onderstreept. Het is derhalve noodzakelijk dat de media (BRT-Televisie en Radio) er zich extra voor inzetten en de 300.000 Vlamingen uit het Hoofdstedelijk Gewest niet enkel een technische uitleg (hoe kan er geldig gestemd worden ?) leveren, maar de verkiezingen ook historisch duiden (waarom deze verkiezingen ?).

Gaarne had ik van de Minister vernomen of de BRT al plannen in deze richting heeft, en zo niet, of hij de BRT tot zo'n initiatief zal aanmoedigen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de BRT, meedelen.

Met betrekking tot de Brusselse verkiezingen van 18 juni eerstkomend heeft de Vaste Commissie van de Raad van Beheer op 8 mei jongstleden de **programma**-voorstellen van de Bestuursdirectie Informatie goedgekeurd. Daarin wordt op uitdrukkelijk verzoek van de beheersorganen extra aandacht besteed aan de historische en institutionele achtergrond van de verkiezingen voor de Brusselse Raad.

Op de radio wordt in een reeks speciale uitzendingen van Aktueel, op 6 juni een bijdrage opgenomen over de bevoegdheden van de Brusselse instellingen.

In het TV-journaal zullen tussen 30 mei en 16 juni korte items worden ingelast die betrekking hebben op de nieuwe structuren voor de hoofdstad, en het belang van deze verkiezingen voor de Vlaamse Gemeenschap.

Panorama zendt op 15 juni een reportage uit over het nieuwe Brusselse bestel, met onder meer aandacht voor de bevoegdheid van de nieuw opgerichte instellingen.

Vraag nr. 109
van 2 mei 1989
van de heer J. CUYVERS

Hotelinrichtingen — Wijziging statuut

Het statuut van de hotelinrichtingen bepaalt dat de 3 en 4 sterrenhotels een tabakswinkel moeten uitbaten.

Aangezien het niet de taak van een Minister van Cul-

tuur kan zijn ongezonde ontspanning te bevorderen vermoed ik dat u ondertussen reeds maatregelen heeft getroffen om die bovenvermelde verplichting af te schaffen als uw bijdrage in de strijd tegen de kanker.

Graag verneem ik of mijn vermoeden klopt met de werkelijkheid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het Besluit van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1987 tot vaststelling van de voor logiesverstrekkende bedrijven geldende exploitatievoorwaarden en tot regeling van de toekenning van de voor die exploitatie vereiste vergunningen uitvoering geeft aan het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven.

De normen die de indeling van logiesverstrekkende bedrijven in categorieën bepalen, gelden als inrichtingsvereisten. Die normen leggen geen verplichting op tot het uitbaten van een tabakswinkel in een logiesverstrekkend bedrijf. Wel formuleren zij onder punt 4 van de bijlage dat bedrijven van de categorie 3 en 4 de mogelijkheid tot aanschaffing van tabaksartikelen dienen te bieden in hun servicepakket.

Vraag nr. 110
van 3 mei 1989
van de heer W. PEETERS

BRT-berichtgeving — Objectiviteit

In het TV-journaal van zondag 16 april 1989 werden TV-beelden getoond van de Pater Damiaanviering onder meer op het eiland Hawaï. Op het VTM-journaal waren op deze beelden tussen andere vaandels Vlaamse Leeuwvlaggen te zien.

Op het BRT-journaal waren dezelfde beelden te zien doch hier bleken de beelden met Leeuwvlaggen eenvoudig te zijn weggeknipt.

Kan de geachte Minister mij inlichten op basis van welke overwegingen de BRT-nieuwsdienst het meent te kunnen verantwoorden dat uit de overgeseinde TV-beelden het symbool van onze Vlaamse Gemeenschap werd „weggecensureerd”, daar waar de plaatselijke bevolking op Hawaï het blijkbaar wel zinvol vond de figuur van Pater Damiaan met Vlaamse symboliek te identificeren en eer te bewijzen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de BRT, meedelen.

De BRT-nieuwsdienst blijkt helemaal niets te hebben weggeknipt of weggecensureerd in het verslag over de viering op Hawaï naar aanleiding van de honderdste verjaardag van het overlijden van pater Damiaan.

De beelden die door de verslaggever in Honolulu op de satelliet werden gezet, zijn integraal in de ether gestuurd.

Dat de Vlaamse Leeuw in het verslag van VTM wel te zien was en niet op de BRT, wordt geweten aan het feit dat de Vlag door de (Amerikaanse) cameraman van de BRT niet gedraaid is. De symboolwaarde van het dundoek zou de man ontgaan zijn.

Wel heeft de BRT de vlag van Tremelo getoond, een onmiskenbaar symbool van de Vlaamse aanwezigheid.

Vraag nr. 111
van 8 mei 1989
van de heer L. PEETERS

Beheer en werking Cultureel Centrum „Koningslo” te Vilvoorde — Bevoegdheidsoverschrijding Vlaamse Executieve en maatregelen

Met betrekking tot het beheer en de werking van het Cultureel Centrum „Koningslo” te Vilvoorde werden door het Rekenhof een aantal opmerkingen geformuleerd waarin wordt gesteld dat de Vlaamse Executieve zich door de overdracht aan het stadsbestuur schuldig heeft gemaakt aan bevoegdheidsoverschrijding.

Er wordt enerzijds gesteld dat de beslissing tot overdracht elke rechtsgrond mist vermits de Vlaamse Executieve daarvoor door geen enkele wettelijke bepaling is gemachtigd.

Anderzijds heeft de Executieve'er zich in de overeenkomst met het stadsbestuur van Vilvoorde ten onrechte toe verbonden om in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een jaarlijkse minimale nominatim-toelage te voorzien en dit is dus eveneens een bevoegdheidsoverschrijding.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke maatregelen worden overwogen om aan deze toestand te verhelpen ?

Antwoord

De beslissing van de Vlaamse Executieve om het beheer van het Cultureel Centrum „Koningslo” over te dragen aan het stadsbestuur van Vilvoorde werd ingegeven door de bekommernis om enerzijds de infrastructuur operationeel te maken en anderzijds de verloedering van het gebouw tegen te gaan.

De infrastructuur van het Cultureel Centrum is reeds jaren voorhanden, maar het beperkt personeelskader van de Vlaamse Gemeenschap liet een optimale werking niet toe.

Niettegenstaande de Vlaamse Gemeenschap op het ogenblik van deze beheersoverdracht geen eigendoms-overdracht kon laten gelden, werd ze evenwel beschouwd als de feitelijke eigenaar van het Cultureel Centrum, aangezien de kredieten voor het eigenaars-onderhoud en de uitrusting reeds jarenlang zijn ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, namelijk op sectie 40, Titel VI — artikelen 71.01.02 en 74.01.02.

Voor wat de nominaturn betoelaging betreft zou de Vlaamse Gemeenschap aan de stad Vilvoorde een toelage van 2,3 miljoen ter beschikking stellen voor de kosten inzake energie, onderhoud, programmatie en

personeel. De grootte van de toelage zou jaarlijks via de begroting van de Vlaamse Gemeenschap bepaald worden, maar zou minimaal 2,3 miljoen bedragen.

De Vlaamse Executieve zal de overdracht en de modaliteiten van het beheer van het voornoemde Cultureel Centrum via het decreet regelen en aanpassen aan de bemerkingen van het Rekenhof.

H. WECKX **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN** **VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE** **AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 26
van 21 april 1989
van mevrouw N. MAES

Gezondheidsbeleid — Psychiatrische inrichtingen en toezicht op collocaties

In zijn antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 121 van 4 maart 1987 meldt de heer Lenssens, toenmalige Gemeenschapsminister van Volksgezondheid, mij dat zijn administratie een enquête uitvoert in de psychiatrische ziekenhuizen.

Graag vernam ik volgende resultaten van die enquête.

- Wie vraagt de collocatie in de meeste gevallen aan ?
- Hoe komen de meeste gecolloceerden tot ontslag ?
- In hoeveel gevallen besluit de observerende arts in de inrichting tijdens zijn observatieperiode van vijf dagen, tot niet-krankzinnigenverklaring ?
- Hoeveel bedraagt actueel de gemiddelde ligduur ?
- Hoeveel patiënten zijn momenteel langer dan 2 jaar opgenomen in een psychiatrische inrichting in het Vlaamse Gewest ?
- Hoeveel keer bezochten burgemeester, provinciegouverneurs, Procureurs des Konings, leden van de centraal toezichtscomité de inrichtingen van hun grondgebied ?
- Hoeveel mensen hebben in Vlaanderen te maken met psychiatrische hulpverlening ?

Antwoord

In antwoord op haar schriftelijke vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens te verstrekken die mij door de Administratie Gezondheidszorg van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ter hand gesteld. Vooreerst wens ik er wel de aandacht op vestigen dat de verstrekte informatie gebaseerd is op een steekproef die gehouden werd bij een aantal representatieve psychiatrische ziekenhuizen.

Wie vraagt de collocatie in de meeste gevallen aan ?

- Besluit burgemeester en schepenen 20 % — 80 %
- familie : 17 % — 60 %
- andere (psychologen, maatschappelijk assistenten,

directie van een ziekenhuis, politie, enzovoort) 2 % — 15 %.

Hoe komen de meeste gecolloceerden tot ontslag ?

ontslag op proef : 55 % — 85 %
overlijden : 6 % — 17 %
terugeising : 1,5 % — 15 %
vonnis van de rechtbank : 1,5 % — 5 %
ontvluchting : 0 % — 5 %

Het aantal gevallen waarin de arts tijdens de opgelegde observatieperiode van 5 dagen besluit tot niet-krankzinnigenverklaring is bijzonder laag. De gecontacteerde instellingen bezorgden mij in dit verband cijfers die schommelen van 0 tot maximaal 2 gevallen per jaar.

Uit recente gegevens waarover mijn Administratie beschikt blijkt de volgende gemiddelde ligduur per dienst : (in dagen)

A	:	49,64	T	:	198,40	K	:	60,3	O	:	276,74
a (d)	:	36,95	t (d)	:	96,33				G	:	266,64
a (n)	:	41,51	t (n)	:	79,59						

T voor geriatrie patiënten die
neuropsychiatrische behandeling
vergen : 204,90

Bij de berekening van deze gegevens deelt men het aantal ligdagen per jaar door de som van het aantal ontslagen patiënten en aantal aanwezigen op 31.12

Op de vraag hoeveel patiënten momenteel langer dan 2 jaar in een psychiatrische inrichting van de Vlaamse Gemeenschap verblijven, zal een correct antwoord kunnen gegeven worden van zodra de gegevens van de lopende enquête verwerkt zullen zijn, waarbij onder meer gepeild wordt naar de verblijfsduur van patiënten in psychiatrische ziekenhuisdiensten.

Bezoek burgemeester, provinciegouverneurs, Procureurs des Konings, leden centraal toezichtscomité aan psychiatrische instellingen in Vlaanderen

Uit het nazicht van de registers in de verschillende psychiatrische ziekenhuizen door de inspectiediensten van mijn Administratie blijkt dat individuele verschillen in de frequentie van de bezoeken voorkomen.

De gegevens waarover de Administratie beschikt maken melding van gemiddeld 4 bezoeken per jaar door de Procureurs des Konings en 1 bezoek per jaar door provinciegouverneur of hun respectieve afgevaardigden.

Voor wat betreft meer gedetailleerde informatie in verband met de bezoeken afgelegd door de hoger vermelde toezichtsinstanties heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar de desbetreffende bevoegde instanties namelijk : het Ministerie van Justitie voor wat betreft de bezoeken afgelegd door de Procureur des Konings. Wat de bezoeken afgelegd door de provinciegouverneurs en burgemeester betreft werd deze vraag overgemaakt aan de bevoegde Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt. In verband met de bezoeken die door het Speciaal Toezichtcomité afgelegd moeten worden verwijzen we naar het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 09.03.1983 waardoor de „inspectiecommissies” (art. 64 tot en met 77 van het koninklijk besluit van 01.06.1874)

voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft worden opgeheven behalve voor de OPC's (met name Geel en Rekem).

Aantal mensen die te maken hebben met psychiatrische hulpverlening

In opdracht van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid voerde de universiteit van Antwerpen, departement Sociologie en Sociaal beleid, in 1988 een onderzoek uit met betrekking tot het functioneren van de Vlaamse Diensten voor Geestelijke Gezondheidszorg. Hierin wordt vermeld dat in 1985, 33.417 mensen beroep deden op de diensten Geestelijke Gezondheidszorg, 28.000 patiënten voor behandeling verbleven in psychiatrische ziekenhuizen, ongeveer 28.250 mensen een bezoek brachten aan een Centrum voor Levens- en Gezinsvragen en 30 à 35.000 mensen een dienst voor teleonthaal contacteerden.

In deze cijfers wordt geen rekening gehouden met „ambulante” psychiaters, gevestigde psychotherapeuten, enzovoort.

D. COENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

**Vraag nr. 71
van 24 april 1989
van de heer J. LOONES**

Vlaamse onderwijsinstellingen — Vacatures

Het Belgisch Staatsblad van 21 april 1989 vermeldt op blz. 6.750 en volgende een lange lijst van vacante betrekkingen in Vlaamse onderwijsinstellingen.

Na de instelling en plaats van vestiging werden telkens de letters „F.T.” gepubliceerd, voorafgegaan door een cijfer.

Zo bij voorbeeld : „11103 R.B.S. Brecht 4 F.T.”

Na hard nadenken kwam ik tot de vaststelling dat „F.T.” blijkbaar niets anders kan betekenen dan „Full Time”.

Ik meen nochtans dat de Nederlandse taal een voor- treffelijk woord kent om dat begrip aan te geven, namelijk „voltijds”.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Had men een Franstalig woord gebruikt om het bedoelde begrip aan te geven, dan ware dit zonder twijfel een overtreding van de bestaande taalwetten geweest. Geldt deze redenering dan ook niet bij het gebruik van een Engels woord ?
2. Waarom werd hier „Full Time” gebruikt in plaats van „voltijds” ?
3. Wat is het standpunt van de geachte Gemeenschapsminister in verband met het al dan niet opportuun gebruik van vreemde woorden in Nederlandse teksten ?

4. Zal de geachte Minister in de toekomst maatregelen nemen om te ijveren voor een eigentijds Nederlands taalgebruik in het Belgisch Staatsblad ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De term „F.T.” wordt reeds jaren aangewend om het aantal vacant verklaarde (volledige) betrekkingen in het Gemeenschapsonderwijs aan te duiden.

Het is juist dat de term „full-time”, die uiteraard uit het Engels is overgenomen, niet is opgenomen in de „Woordenlijst van de Nederlandse taal”, evenmin als de termen „half-tijds” en „voltijds”. De term „half-tijds” — hoe eigenaardig het ook moge lijken — is daarentegen wel opgenomen in de „Woordenlijst van de Nederlandse Taal”.

Van Daele's Groot Woordenboek van de Nederlandse Taal (ed. 1976) kent echter de term „full-time” wel voor „de volle werktijd”.

Men kan dus zeggen dat de „Woordenlijst van de Nederlandse Taal” (ook) hier wel enige logica mist.

Ik dank het geachte lid echter voor zijn vraag, omdat ik zijn bezorgdheid om een keurig taalgebruik deel. Het is trouwens in die context dat de beslissing van het „Comité van Ministers” van de Nederlandse Taalunie moet worden gezien, om na te gaan welke initiatieven door de NTU kunnen worden genomen opdat in ons gehele maatschappelijk leven een grotere zorg zou worden besteed aan een keurig Nederlands taalgebruik.

**Vraag nr. 72
van 25 april 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY**

Landbouwberoepsonderwijs — Integratie milieuaspecten

De zorg voor produktie en milieu moeten hand in hand gaan. Daarom is de integratie van milieuaspecten in het beroepsonderwijs een dringende noodzaak.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen :

1. welke instructies aan de onderwijsinstellingen gegeven werden opdat de milieuaspecten in het beroepsonderwijs voldoende aan bod komen ;
2. op welke wijze de leerkrachten in het beroepsonderwijs de milieuaspecten in hun lessen betrekken ;
3. of er daartoe voldoende goed lesmateriaal gericht op de leerkrachten, voorhanden is ;
4. op welke wijze in het landbouwberoepsonderwijs de verschillende milieuaspecten in alle beroepsgerichte vakken werden geïntegreerd ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat het mij niet

mogelijk is binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken, aangezien de vereiste gegevens door de pedagogische inspectie dienen te worden verzameld.

Zodra ik in het bezit ben van deze gegevens, zal aan het geachte lid een omstandiger antwoord worden gegeven.

Vraag nr. 73
van 26 april 1989
van de heer B. VAN HOOLAND

Fonds voor Onderwijs en Vorming (FOV) — Vormingscyclus Verkeerskunde

In 1987 is, in het raam van de bevordering van de veiligheid, vanwege het Fonds voor Onderwijs en Vorming (FOV) 4.250.000 frank besteed aan — in hoofdzaak — het inrichten van een vormingscyclus **Verkeerskunde**.

Mag ik aan de nu bevoegde Minister vragen :

1. het gedetailleerd programma van de cyclus ;
2. het aantal cyclussen ;
3. het aantal en de herkomst van de deelnemers (eventueel per cyclus) ?

Is het initiatief voortgezet in 1988 ? Zo ja, kan ik de gevraagde gegevens krijgen voor het jaar 1988 ?

Antwoord

1. Dienstjaar 1987

Voor het begrotingsjaar 1987 werden binnen het Fonds voor Onderwijs en Vorming voor een totaal bedrag van 4.150.000 frank de hiernavolgende projecten opgenomen.

Nr	Rechthebbende	Project	Bedrag
1.	Vlaamse Toeristenbond, vzw	Promotie voorbereiding van het tweede werkjaar van de „Vlaamse Stichting Verkeerskunde in het kader van het Verkeersveiligheidscongres „Flanders Traffic”	150.000
2.	Langzaam Verkeer, vzw	1. Uitvoering studie met betrekking tot meerjarenvormingscyclus „Verkeerskunde in Vlaanderen” 2. Uitvoering van een lesopdracht „Verkeerskunde” voor het schooljaar 1987-1988 met betrekking tot „Permanente Vorming”	2.000.000
3.	Eigen Vermogen Architectuurinstituut	Bijscholing Verkeerskunde	2.000.000
			4.150.000

Dienstjaar 1988

Voor het begrotingsjaar 1988 werden binnen een bedrag van 7.375.000 frank op het Fonds voor Onderwijs en Vorming twee projecten opgenomen :

Nr	Rechthebbende	Project	Bedrag
1.	Vlaamse Stichting Verkeerskunde, vzw	Coördinatie van verscheidene activiteiten die betrekking hebben op verkeerskunde in Vlaanderen.	450.000
2.	Vlaamse Stichting Verkeerskunde, vzw	Voorbereiding postgraduaatsopleiding „Verkeerskunde” Bijscholingsprogramma „Verkeerskunde” Permanente Vorming „Verkeerskunde”.	6.925.000
			7.375.000

Begrotingsjaar 1987/Project 1

Project : Vlaamse Toeristenbond, vzw
 Voorbereiding tweede werkjaar van de „Vlaamse Stichting Verkeerskunde” in het kader van het verkeersveiligheidscongres „Flanders Traffic”.

Duur : 14-16 september 1987.

Gedetailleerd programma

Opbouw van een promotiestand „Vlaamse Stichting Verkeerskunde” op het verkeersveiligheidscongres „Flanders Traffic ‘87” in de Limburg-Hall te Genk ter voorbereiding van het tweede werkjaar van de organisatie.

Begrotingsjaar 1987/Project 2

Project : Langzaam verkeer, vzw

- a. het uitvoeren van een studie met betrekking tot een meerjarenvormingscyclus „Verkeerskunde” in Vlaanderen, meer bepaald wat betreft de „Permanente Vorming” ;
- b. het uitvoeren van een lesopdracht „Verkeerskunde” voor het schooljaar 1987-1988, met betrekking tot „Permanente Vorming”.

Duur :

studieopdracht : september 1987 — 31 december 1987

lesopdracht : september 1987 — 15 september 1988

Gedetailleerd programma

Studieopdracht van het programma „Verkeerskunde” inzake permanente vorming op korte en middellange termijn : nadere uitwerking van het concept vorming ; verkenning initiële situatie ; ontwikkeling van een concept meerjarenplan ; ontwikkeling van een **jaarprogramma** 1987-1988 ; tussentijdse evaluatie van het in uitvoering zijnde jaarprogramma ; ontwikkeling **meerjarenprogramma** 1988-1992.

Het vormingsprogramma wordt opgebouwd volgens twee themalijnen, namelijk :

1. openbaar domein en verkeer op basis van twee projecten van korte duur, namelijk :
 - stedenbouwkundige vormgeving en inpassing van kleinere verkeersmaatregelen ;
 - gemeentelijk parkeerbeleid ;
2. complementariteit van vervoerswijzen, op basis van twee verdiepingprojecten :
 - vervoersongelijkheid en minder mobielen ;
 - voor- en natransport.

Aantal en herkomst van de deelnemers

Naargelang het behandelde thema richt men zich tot : (visueel) gehandicapten, gemeenten, bejaarden, lokale, regionale bewoners, . . .

Begrotingsjaar 1987/Project 3

Project : Eigen Vermogen van het Hoger Architectuurinstituut van het Rijk :

1. het uitvoeren van een studie met betrekking tot een meerjarenvormingscyclus „Verkeerskunde in Vlaanderen, meer bepaald wat betreft de „Bijscholing” ;
2. het uitvoeren van een lesopdracht „Verkeerskunde” voor het schooljaar 1987-1988, met betrekking tot „Bijscholing”.

Duur :

studieopdracht : september 1987 — 31 december 1987

lesopdracht : september 1987 — 15 september 1988

Gedetailleerd programma

Organisatie en inrichting van een bijscholingscursus „Verkeer en Woonomgeving” tijdens het academiejaar 1987-1988. Globale uitwerking van een voorstel van programma : „Hoofdwegen en ruimtelijke omgeving” en „Verkeerseducatie en toezicht”.

Het programma omvat onder andere :

- uitdieping van de principes die aan de basis liggen van het programma bijscholing ;
- vormgeving leerinhoud of programma ; organisatorische voorbereiding en inrichting van de cursus „Bijscholing” academiejaar 1987-1988.

Aantal en herkomst van de cursisten :

15-30 cursisten.

Begrotingsjaar 1988/project 1

Project : vzw Vlaamse Stichting Verkeerskunde
Coördinatie sommige activiteiten met betrekking tot verkeerskunde in Vlaanderen.

Duur : 24 december 1987 — 1 september 1988

Gedetailleerd programma

1. De inhoudelijke uitwerking en coördinatie van de bestaande opleidingen en studieopdrachten verkeerskunde in Vlaanderen (zoals onder andere georganiseerd door de vzw Langzaam Verkeer, de vzw Mens en ruimte, en het Hoger Architectuurinstituut van het Rijk), met betrekking tot bijscholing, basiscursus, permanente vorming en postraduaat ;

2. het coördineren van de postgraduate cyclus Verkeerskunde, die georganiseerd wordt aan de Vlaamse universiteiten ;
3. het voorbereiden van lessencycli „Verkeerskunde”, voor het schooljaar 1988-1989.

Begrotingsjaar 1988/Project 2

Project : vzw Vlaamse Stichting Verkeerskunde
Het project „Vlaamse Stichting Verkeerskunde” :

1. voorbereiding van de postgraduaatsopleiding in de Verkeerskunde ;
2. het bijscholingsprogramma 1988-1989 ;
3. het programma permanente vorming 1988-1989.

Duur : 1 oktober 1988 — 30 september 1989.

Gedetailleerd programma

1. de verdere voorbereiding van de postgraduaatsopleiding in de verkeerskunde door middel van :
 - hoorcolleges ;
 - projectonderwijs ;
 - een kern van docenten bij de ontwikkeling van de hoor- en werkcolleges ;
2. de inhoudelijke, organisatorische en financiële verantwoordelijkheid voor het bijscholingsprogramma 1988-1989 :
 - a. een tachtigrencursus „Verkeer en woonomgeving” ;
 - b. verdiepingsseminaries ;
 - c. verkeerskundige lezingen ;
 - d. voorbereiding van de bijscholingscursussen „hoofdwegennet en ruimtelijke vormgeving” en „Verkeerseducatie en Toezicht” ;
3. de inhoudelijke, organisatorische en financiële verantwoordelijkheid voor het programma permanente vorming 1988-1989 :
 - a. verspreiding van de basisvisie op het openbaar domein en het verkeer / de mobiliteit ;
 - b. jaarprogramma „cultuur van het Openbaar Domein” ;
 - c. meerjarenprogramma „Mobiliteitsverkenning 2001”.

Aantal en herkomst van de deelnemers

- de voorbereiding van de postgraduaatopleiding in de verkeerskunde is bestemd voor studenten ;
- de cursus „Verkeer en Woonomgeving”, georganiseerd door het Hoger Architectuurinstituut van het Rijk te Antwerpen is vooral bestemd voor gemeentelijke, provinciale en andere ambtenaren of stedenbouwkundigen ;
- de verdiepingsseminaries worden vooral georganiseerd voor de studenten, die reeds de cursus „Verkeer en Woonomgeving” hebben gevolgd of die te Diepenbeek aan het Hoger Architectuurinstituut een bijscholing volgen inzake verkeerskunde (onderwijs sociale promotie). Ook provinciale ambtenaren en ambtenaren van verkeerswezen, openbare werken, ruimtelijke ordening en leefmilieu worden hierop uitgenodigd ;

- de verkeerskundige lezingen worden georganiseerd voor hetzelfde publiek als de verdiepingseminaries ;
- de bijscholingscursussen „Hoofdwegennet en ruimtelijke vormgeving” en „Verkeerseducatie en Toezicht” voor de studenten 1ste en 2de jaar Verkeerskunde (onderwijs sociale promotie) in het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut te Diepenbeek ;
- een educatieve cel wordt belast met de taak om de basisvisie op het openbaar domein en het verkeer / de mobiliteit op een actieve en gediversifieerde wijze te verspreiden.

Vraag nr. 75
van 28 april 1989
van mevrouw M. VOGELS

Vormingsprogramma bouwtechnieken — Subsidiëring VZW Europees Centrum voor Conservatie, Restauratie en Renovatie

In het tijdschrift „Bouwbedrijf” nr. 51/1988 verscheen een artikel over de eventuele opstarting van een campagnebeweging in Limburg.

Parallel aan wat in Frankrijk bestaat sinds het begin van deze eeuw zou ook in ons land gestart worden met een vorming van jongeren in verfijnde bouwtechnieken. Eind november 1988 werd hiertoe de VZW Europees Centrum voor Conservatie, Restauratie en Renovatie opgericht.

Het initiatief ging uit van het Europees Sociaal Fonds dat in het kader van de reconversie van Limburg 25 miljoen frank ter beschikking stelt op voorwaarde dat de Vlaamse Executieve hetzelfde bedrag inbrengt.

De opleiding die een combinatie is van opleiding en stage in 3 verschillende landen kent naar verluidt heel wat interesse. Tot nu toe is het echter wachten op de inbreng van de Vlaamse Gemeenschap.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Nam de Vlaamse Executieve reeds een beslissing met betrekking tot de inbreng in dit profiel ?
2. Zo ja, voor wanneer is de start ervan voorzien ?

Antwoord

De subsidievraag waarnaar het geachte lid verwijst heeft mij bereikt via de VZW Europees Centrum voor Conservatie, Restauratie en Renovatie.

Deze organisatie wenst een langdurige opleiding te bieden in beroepen uit de bouwsector, waarbij een specialisatie in de richting van conservatie, restauratie en renovatie wordt nagestreefd.

Afgezien van de onduidelijkheden die er nog zijn in dit dossier is alleszins reeds nu duidelijk dat de aanvraag geenszins past in de onderwijsreglementering en derhalve niet in aanmerking komt voor erkenning en betoelaging vanuit de gewone onderwijskredieten.

Ook binnen het Fonds voor Onderwijs en Vorming,

dat toelaat experimenten te ondersteunen, zijn er onvoldoende middelen om dit project te ondersteunen, zelfs indien na verduidelijking van het dossier zou blijken dat die vraag hiervoor in aanmerking komt.

Vraag nr. 76
van 2 mei 1989
van de heer M. OLIVIER

Vrij gesubsidieerd secundair onderwijs — Schadeloosstelling ingevolge ongeval in schoolverband

Een leraar uit het vrij gesubsidieerd secundair onderwijs gaat met zijn leerlingen mee op bezinning.

Bij het terugkeren is de leraar betrokken in een auto-ongeval met alleen stoffelijke schade.

Het ongeval wordt aan de school gemeld. De school geeft het ongeval aan aan haar verzekering met het oog op de terugbetaling aan de leraar van de geleden stoffelijke schade.

De verzekering betaalt de schade uit, met uitzondering van 10.000 frank die als vrijstelling (franchise) telt.

Na de schadeloosstelling door de verzekering blijven de 10.000 frank te regelen en krijgt de betrokken leraar een verhoging van zijn verzekeringspremie.

Mag ik van de heer Minister vernemen :

1. wie de resterende 10.000 frank en de verhoogde premie dient te betalen ?
2. Of deze kosten mogen verrekend worden met de werkingskosten van de school ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de problematiek zoals door het geachte lid geschetst, niet behoort tot de bevoegdheid van het departement, afgezien van het gebruik van de werkingstoelagen.

Ingeval van verhoogde premie van de persoonlijke verzekeringspremie — wat aansprakelijkheid voor het ongeval en schade aan derden impliceert — kan bezwaarlijk worden aanvaard dat deze verhoging zou worden verrekend met werkingskosten van de school.

Wat echter de vergoeding van de franchise betreft, is er geen enkel bezwaar dat dit met de werkingstoelagen zou gebeuren ; doch hiertoe kan de opdrachtgevende school door mijn diensten niet worden verplicht.

Vraag nr. 77
van 2 mei 1989
van de heer M. DIDDEN

Universitair onderwijs — Controle rekeningen door Rekenhof

In het kader van de rekeningen van de universitaire instellingen blijkt er ook in Vlaanderen een grote achterstand te zijn. Tevens zou u beslist hebben de rekeningen voor de latere dienstjaren in afwachting van hun controle op uw Ministerie te bewaren.

Mag ik in dit verband vernemen om welke reden deze controle laattijdig aan het Rekenhof wordt toegestuurd ? Bovendien had ik gaarne vernomen welke de instelling is waarvan de rekeningen sedert 1973 nog niet aan het Rekenhof werden toegestuurd ? Gaarne had ik desbetreffend enig inzicht bekomen, alsmede de reden van vertraging inzake controle op deze rekeningen gekend. Op deze wijze is het voor de parlementaire instellingen onmogelijk een orthodoxe controle uit te oefenen op de financiële werking van de universitaire instellingen.

Antwoord

Hierbij moge ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 18 van 7 december 1988 van de heer Senator Jan Leclercq, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Senaat, nr. 14, van 10 januari 1989.

Vraag nr. 78
van 3 mei 1989
van de heer F. DEWINTER

„Scholen zonder racisme” — Subsidiëring actie

Kan de Minister mij meedelen welke subsidies werden verleend aan het initiatief „Scholen zonder racisme” ?

Deze vereniging organiseert petitie-acties tegen het racisme in de scholen. Scholen waar méér dan 60 % van de leerlingen de petitie ondertekenen, bevestigen aan de schoolpoort een bordje met de vermelding „School zonder racisme”.

Werden door de Minister of de onderwijsinspectie reeds richtlijnen verstrekt in verband met deze actie die tijdens de schooluren en binnen de schoolmuren plaatsvindt ?

Werden door de Minister of de onderwijsinspectie richtlijnen verstrekt aan de schooldirecties in verband met het aanbrengen van het bordje „Scholen zonder racisme” aan de schoolpoort ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het Ministerie van Onderwijs niet betrokken werd bij het initiatief „Scholen zonder racisme” en dat voor dit initiatief geen subsidies werden gegeven, noch richtlijnen verstrekt.

Ik heb mijn diensten en in het bijzonder de onderwijsinspectie, opdracht gegeven bij hun bezoeken aan de onderwijsinstellingen even aandacht te besteden aan deze actie.

Overigens sta ik erop dat alle scholen, zowel deze die dit bordje uithangen als de andere, scholen zonder racisme zouden zijn.

Vraag nr. 83
van 12 mei 1989
van de heer D. VERVAET

Geweld op de scholen — Maatregelen

De laatste tijd duiken er in de Franse media steeds meer onrustbarende berichten op over het geweld op Franse scholen. Scholieren zouden er afgeperst, bedreigd en zelfs aangerand worden door mede-scholieren. In sommige gevallen is er zelfs sprake van doden.

Gaarne had ik van de Minister vernomen hoe het met het geweld op onze scholen zit. Is de Minister in kennis gesteld van geweldplegingen op scholen ? Zo ja, kan hij de omvang van het schoolgeweld (geweld tegen derden, geweld tegen gebouwen) in cijfers aangeven ? Zo neen, acht hij het noodzakelijk er een onderzoek aan te wijden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat met het oog op de toepassing van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk in de overheidssector, ook dossiers worden ingediend waarvan het feitenrelaas duidt op een gewelddadige conflictsituatie tussen personeelsleden en leerlingen.

Met het oog echter op het ter beschikking stellen van dergelijke gegevens naar de toekomst zullen mijn diensten met ingang van 1 januari 1989 de bedoelde ongeschiedenissen op statistische wijze verwerken.

Ter zake meen ik echter dat de situatie in onze scholen zeker niet vergelijkbaar is met de door het geachte lid geschetste Franse toestanden.

Tenslotte berust de verantwoordelijkheid voor de preventie en de bestrijding van het geweld in de scholen in eerste instantie bij de geëigende overheden van zowel het gesubsidieerd als het gemeenschapsonderwijs.

L. VAN DEN BOSSCHE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 60
van 8 mei 1989
van de heer J. VAN EETVELT

Gemeentelijke financiën — Beleggingsvorm

Verschillende gemeentebesturen, bekommerd voor het behoud van gezonde gemeentelijke financiën, trachten voor de te beleggen gelden, een zo groot mogelijk rendement te bekomen.

Eén van de mogelijkheden zou kunnen zijn, te beleggen in SICAVS en meer bepaald, volgens de formule SICAV in liquiditeiten waarbij de gelden steeds meer ter beschikking zijn, in functie van noodwendigheden.

Graag vernam ik of dergelijke beleggingsvorm door de gemeenten kan aangewend worden en zo ja, bij welke financiële instellingen dit kan gebeuren.

Antwoord

De wijze waarop de gemeenten hun beschikbare middelen voorlopig of vast kunnen beleggen wordt bepaald door het Algemeen Reglement op de Gemeentecompatibiliteit, inzonderheid de artikelen 180 tot 188. Deze regeling houdt in dat de gemeenten vast mogen beleggen in openbare fondsen. Voorlopige plaatsingen mogen enkel gebeuren bij het Gemeentekrediet van België, de Nationale Bank en de Algemene Spaar- en Lijfrentekas.

De reglementaire bepalingen, die dateren van 1945, houden geen rekening met recente evoluties inzake belagingsvormen.

- a. Speculatieve beleggingen van gemeentegelden zijn niet verenigbaar met de opdracht van openbare besturen, die tot doel hebben het algemeen belang van de bevolking optimaal te behartigen.
- b. De deelneming van gemeenten in de kapitaalvorming van privaatrechtelijke vennootschappen met winst oogmerk is strijdig met de wet en zijn dus formeel verboden.

Op basis van deze uitgangspunten zijn geldbeleggingen voor de gemeenten enkel toegestaan in openbare fondsen en bij financiële instellingen van de openbare sector. Sicav's zijn beleggingsmaatschappijen van privaatrechtelijke aard, waarbij de belegger aandeelhouder wordt door het verwerven van aandelen van die maatschappij. Hoewel via Sicav's de risico's van de belegging gespreid zijn, blijft het een beleggingsvorm van speculatieve aard, die niet is toegestaan voor de lokale besturen.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 120
van 17 april 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Regionale luchthavens — Verlenging en verlegging startbaan en aankoop geluidsarme vliegtuigen

De uitbreidingslobby van de luchthaven van Deurne beweert dat met verlenging en verlegging van de startbaan binnen de dichtbebouwde agglomeratie de hinder zal verminderen.

Kan de geachte Minister mij mededelen of er in dit verband al concrete studies werden verricht of is het vooruitzicht zo dat er echt geluidsarme vliegtuigen zullen worden aangekocht door alle maatschappijen die het vliegveld gebruiken ?

Antwoord

Bij het Bestuur der Luchtvaart werden er geen recente studies verricht in verband met het verminderen van de hinder rond de luchthaven van Deurne door verlenging of verlegging van de startbaan, noch in verband met het gebruik van geluidsarme vliegtuigen op deze luchthaven.

Vraag nr. 124
van 18 april 1989
van de heer G. JANZEGERS

Wegen en hun aanhorigheden — Maatregelen tegen verontreiniging Velperivier door strooizouten van de E40 en bouw wachtbekken

Diverse instanties (AROL, gemeentebesturen) en verenigingen (hengelaars, natuurbeschermers) spannen zich op dit ogenblik in om van de Velpe, één van de minst vervuilde riviertjes in Vlaanderen, terug een levende rivier te maken.

Een teer en verwaarloosd punt ter zake lijkt mij het feit dat de riolering van de E40 direct in de Velpe afwatert. Enkele jaren geleden werd zo de Velpe vrij grondig — maar niet bepaald ecologisch — gereinigd bij een ongeval met een tankwagen op de uitrit nr. 24 te Boutersem-Vertrijk. Gans de lading aan detergenten kwam toen in de Velpe terecht en zorgde dagenlang voor schuimvorming aan de diverse watermolens en voor het verdwijnen van alle dierlijk leven.

Minder spectaculair maar even catastrofaal is de inwerking van de strooizouten in bepaalde winters. Analyses uitgevoerd tijdens de laatste gure winter op de Dijle, een nabijgelegen rivier met een aanzienlijk groter debiet dan de Velpe, wezen op een zoutgehalte dat het zeewater benaderde.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of men niet minstens de bouw van een aangepast wachtbekken of reservoir zou kunnen overwegen waardoor men zal kunnen verhinderen dat het saneringswerk van jaren op een bepaalde dag door een noodlottig ongeval — dan soms letterlijk — om zeep zou worden geholpen . . .

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Velpe de E40 autosnelweg te Boutersem kruist ter hoogte van kilometerpunt 3 1.683.

Het toegangscomplex Boutersem en ongeveer 1 km autosnelweg wateren af naar de Velpe. Deze waterafvoer geschiedt via 4 lozingspunten namelijk aan weerszijden van de autosnelweg en langs beide oevers van de Velpe. De bodems van de grachten langs de autosnelweg ter hoogte van de aansluiting op de Velpe bevinden zich op ongeveer hetzelfde peil als de bodem van het riviertje. Dientengevolge is het omwille van technische redenen niet meer mogelijk degelijke wachtbekkens aan te leggen.

Wegens de afwezigheid van vereiste niveauverschillen kunnen effectief functionerende wachtbekkens niet uitgevoerd worden. De enige zij het met beperkt resultaat

functionerende inrichtingen zijn grote vergaarbekkens voor de lozingsputten. Die grote vergaarbekkens zouden evenwel constant volledig met water gevuld zijn en de permanent werkende overstorten kunnen slechts een gedeeltelijke oplossing bieden.

Om dit te verwezenlijken zijn evenwel omvangrijke onteigeningen vereist.

Daarenboven stelt zich de vraag of in geval van onvoorziene omstandigheden waarbij de lozing dient verhinderd te worden de te nemen maatregelen wel kunnen uitgevoerd worden en of deze tijdig kunnen geschieden.

Ik heb aan de administratie evenwel de opdracht gegeven mij ter zake een voorstel te doen.

Vraag nr. 125
van 18 april 1989
van de heer G. JANZEGERS

Verkeersveiligheid — Wegwerken verkeershinder door uitrit nr. 24 van de E40 te Boutersem

Sinds de aanleg van de E40 klagen de inwoners van de Stationsstraat, Smidstraat, Neervelpstraat en Waversesteenweg uit de deelgemeenten Vertrijk en Neervelp (fusiegemeente Boutersem) en Opvelp (fusiegemeente Bierbeek) over de verkeershinder veroorzaakt door uitrit nr. 24. Vooral in de nauwe Smidstraat klagen de mensen over lawaaihinder overdag en 's nachts, glasbraak als gevolg van het gedaver, scheuren van hun huizen, onveiligheid voor voetgangers en fietsers, enzovoort.

Bij de mensen heerst er verbittering omdat zij zich het slachtoffer voelen van het feit, naar zij beweren, dat hun huizen en hun rust ten offer vielen aan tussenkomsten van „invloedrijke” milieus die de oorspronkelijk meer naar het westen geprogrammeerde uitrit naar hun dorp deed verhuizen. Er gaan nu stemmen op, zowel voor de sluiting van de afrit als voor de verlegging van de uitrit (zowel ten oosten als opnieuw ten westen).

Het Gewestplan voorziet de aanleg van een nieuwe weg achter de huizen van de Smidstraat, een oplossing waardoor de mensen hun tuin verliezen en nog verkeershinder aan hun achterdeur verkrijgen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Klopt het dat de oorspronkelijke uitrit meer westelijk was gepland ? Zo ja, waarom werd hij dan naar de huidige woonkernen verplaatst ?
2. Bestaan er plannen om een nieuwe weg, zoals ingetekend op het Gewestplan, achter de huizen van de Smidstraat aan te leggen ?
3. Kan het probleem niet het voorwerp worden van een studie naar mogelijke oplossingen en een overleg met de betrokken bevolking teneinde het probleem op te lossen op een manier die tegemoet komt aan de verzuchtingen van de mensen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Bij de studie van de vroegere E5, thans E40 autosnelweg werd het toegangscomplex nr. 24 te Boutersem gepland zoals het thans aangelegd is.
2. Het op het gewestplan ingetekende tracé, loopt op geringe afstand achter de huizen van de Smidstraat en sluit aan op de bestaande Stationsstraat, zodat de huidige toestand in de Stationsstraat blijft bestaan. Dit tracé biedt bijgevolg geen oplossing aan het gestelde probleem en, er bestaan dan ook geen plannen om dit tracé aan te leggen.
3. Studies, inbegrepen een herkomst/bestemmingsverkeersonderzoek in 1987 verricht te Boutersem, met het oog op alternatieve oplossingen van verbindingen tussen de E40 autosnelweg en de N3 werden reeds uitgevoerd, doch alle mogelijke andere tracés vertonen bezwaren hetzij van verkeerstechnische aard of omwille van schending van homogeen agrarische gebieden en natuurlandschappen.

Een onderzoek naar het aspect verkeersveiligheid en leefbaarheid van de bestaande verbinding door Boutersem werd tot op heden niet verricht. Het dringt zich op in het kader van het verkeersleefbaarheidsprogramma. De resultaten van het vroegere onderzoek kunnen daarbij gebruikt worden.

Vraag nr. 132
van 25 april 1989
van de heer M. DIDDEN

Personeelsformatie Openbare Werken en Verkeer — Samenstelling Kabinet

Mag ik u hiermede danken voor de toezending van de documentatie betreffende de leden van uw kabinet, hun bevoegdheden en kwalificaties. Gaarne zou ik in dit verband enige informatie willen vernemen. Naar ik vaststel beschikt u in totaal over 68 personeelsleden.

Mag ik dan ook vernemen welk aantal personeelsleden u door de Executieve werd toegestaan en op welke wijze de afwijking van de wettelijke beschikkingen met betrekking tot het personeel verantwoord wordt ? Ik neem aan dat niet alle personeelsleden full-time werkzaam zijn op uw kabinet. Derhalve zou ik gaarne geïnformeerd worden over de juiste toestand inzake aanwezigheid van de verschillende personeelsleden op uw kabinet.

Verder zou het mij benieuwen te weten welke de totale personeelskosten zijn van uw kabinet, zulks voor het jaar 1988 en 1989 ? Bovendien had ik gaarne vernomen welke de juiste taken zijn van de personeelsleden die belast zijn met het algemeen dienstbetoon, zoals onder meer voor het rijksonderwijs. Ik moge opmerken dat er geen rijksonderwijs meer is. Ik neem aan dat het hier om het gemeenschapsonderwijs gaat. In uw lijst stel ik vast dat u personeelsleden hebt tewerkgesteld die bevoegd zijn voor het dienstbetoon in het rijksonderwijs en in andere sectoren van het onderwijs. Mag ik u vragen mij een meer concrete omschrijving van dit dienstbetoon te geven ? Welke zijn trouwens in het

algemeen de bevoegdheden van de Vlaamse Minister van Openbare Werken en Verkeer inzake onderwijs ? Waarop heeft de „Cel Onderwijs”, welke aan uw kabinet is toegevoegd, betrekking ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat de samenstelling van het kabinet van een lid van de Vlaamse Executieve reglementair is vastgelegd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 oktober 1988 tot bepaling van de samenstelling en de werking van de kabinetten van de Gemeenschapsministers. Luidens artikel 14 mag van de bepalingen van dit besluit niet worden afgeweken dan met de instemming van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Het toezicht op de getalsterkte en op de bezoldigingen gebeurt door de Voorzitter.

Met het oog hierop worden de benoemings- en detachingsbesluiten samen met de inlichtingsbladen van de kabinetsleden en van de kabinetsmedewerkers rechtstreeks aan zijn kabinet overgezonden. Na te hebben geverifieerd of alle bepalingen van het voormeld besluit van 24 oktober 1988 alsook de bijzondere richtlijnen werden in acht genomen, daarbij rekening houdend met de eventueel door de Voorzitter toegestane afwijkingen, brengen zijn diensten hun visum aan. Zonder dit visum is geen uitbetaling van bezoldiging mogelijk. Wettelijke beschikkingen bestaan er ter zake niet.

Het geachte lid heeft terecht aangenomen dat niet alle kabinetsleden en -medewerkers voltijds tewerkgesteld zijn. Aangestipt weze dat de effectieve opvulling van het kader aan wisselingen onderhevig is. Op de datum van de vraagstelling waren negen personeelsleden deeltijds tewerkgesteld, op de datum van de redactie van onderhavig antwoord waren het er nog acht. Hierbij kan worden opgemerkt dat het mij toegemeten contingent leden en medewerkers niet volzet is.

De jaarwedden en vergoedingen van het personeel van mijn kabinet werden voor 1988 begroot op 12,5 miljoen en voor 1989 op 65,8 miljoen.

Voor wat de onderwijs-cel betreft, wordt gewezen op het feit dat deze naar analogie met hetgeen door een coalitiepartner bij de opstarting van de huidige nationale Regering geëist werd toen het departement onderwijs (N) nog niet door deze partner beheerd werd, met een geringe bestaafing kon uitgebouwd worden.

Dit houdt tevens in dat deze cel onder de bevoegdheid van een nationaal minister ressorteert en de personeelsleden op nationale kredieten bezoldigd worden.

Het is wel zo, en wellicht komt vandaar de interpretatieverwarring van het geachte lid, dat de medewerkers van de cel in hetzelfde gebouw als mijn kabinet gehuisvest zijn.

Vraag nr. 136

van 27 april 1989

van de heer M. OLIVIER

Wegen en hun aanhorigheden — Gevaarlijke gelijkvloerse kruising op de Ring nr. 8 te Kortrijk en bouw van bruggen

Met het oog op de realisatie van de Ring rond Kortrijk heeft men in de eerste fase geopteerd voor gelijkvloerse kruisingen boven de onmiddellijke aanleg van de bruggen. Reeds van bij de openstelling van genoemde Ring deden zich zware ongevallen voor. Van de vier uit te voeren bruggen is één brug (Ieperse weg) in uitvoering. Er blijven de bruggen ter hoogte van de Gullegemstraat, de Steenstraat en de Mellestraat. Het verkeer wordt geregeld door verkeerslichten die gesynchroniseerd werken voor het verkeer op de Ring. Dit heeft tot gevolg dat de lichten die het verkeer bepalen op de secundaire wegen niet gesynchroniseerd werken. Mede met de moeilijke zichtbaarheid ter plaatse vergissen de gebruikers zich die zich op de secundaire wegen bewegen of nemen zij teveel risico's. Men tracht nog vlug voorbij de tweede lichten te geraken wanneer men voorbij de eerste lichten is.

De ongevallen die hebben plaatsgehad en zich elke week herhalen, hebben zware lichamelijke en materiële gevolgen voor de slachtoffers.

In afwachting van de realisatie van de drie bijkomende bruggen is het, naar zijn bescheiden mening, aangewezen en veiliger de synchronisatie van de lichten uit te voeren voor de gebruikers die zich op de secundaire wegen bewegen. Dit kan met 'n ingebouwd detectieapparaat zodat het verkeer op de Ring 8 niet al te veel gehinderd wordt.

Mag ik dan ook van de geachte Minister vernemen :

1. hoeveel ongevallen op de Ring 8 zich per kruispunt hebben voorgedaan sedert de opening van de Ring ?
2. Of mijn suggestie kan overwogen worden en welke de kostprijs hiervan is ?
3. Wanneer de werken van de bruggen kunnen aanvangen ; wanneer ze beëindigd zijn en hoeveel de budgettaire kost is ?

Aanvullend antwoord

Aanvullend op mijn antwoord op de identieke vraag nr. 94. dd. 23.3.88 van het geachte lid, kan ik thans mededelen dat de bouw van de drie bruggen op de R8 voorzien is op het goedgekeurd fysisch programma 1989. De raming ervan bedraagt 150 miljoen frank. De totale uitvoeringstermijn bedraagt 265 werkdagen.

Vraag nr. 137
van 28 april 1989
van de heer G. ANNEMANS

Wegen en hun aanhorigheden — Bevoegdheid Groendienst Openbare Werken

Ons wordt het probleem ter ore gebracht van de Lichtaartsesteenweg te Herentals.

Rond het behoud van deze bomen werd enkele jaren geleden felle actie gevoerd wegens het onoordeelkundig aanleggen van rioleringen waarbij bepaalde wortels werden verwijderd of geschonden.

De betrokken diensten schermen (nu de bomen langs de Lichtaartseweg zouden worden gerooid) met het advies van een ingenieur Vets van de Groendienst van Openbare Werken.

Bestaat deze dienst nog steeds en is zij mede overgeheveld naar het Vlaamse Gewest ?

Wat is de huidige bevoegdheid van de dienst en is een mondeling advies bindend voor de gemeenten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat de Dienst van het Groenplan, Ministerie van Openbare Werken, aan de Directie der Wegen Antwerpen 1 op 23. II. 1987 een negatief advies heeft gegeven in verband met het rooien van de bomen langs de weg Herentals-Lichtaart met het oog op het vernieuwen van het bestaande fietspad. Bovenvermeld advies is voor herziening vatbaar voorzover nieuwe elementen aan het dossier toegevoegd worden.

De Dienst van het Groenplan binnen het Ministerie van Openbare Werken bestaat nog steeds en wordt gedeeltelijk overgeheveld naar het Vlaamse Gewest.

De bevoegdheden van de Dienst van het Groenplan blijven deze bepaald in het koninklijk besluit van 2810.1960 houdende instelling in het Ministerie van Openbare Werken en van Wederopbouw, van een Dienst van het Groenplan.

Ten opzichte van de gemeenten verstrekt de Dienst van het Groenplan alleen technische adviezen dewelke schriftelijk worden overgemaakt. Het staat de gemeenten vrij deze al of niet te volgen.

Vraag nr. 138
van 8 mei 1989
van de heer G. JANZEGERS

Wegen en hun aanhorigheden — Verlenging A2 van Rotselaar naar Zemst

Onder de inwoners van de Wildersedreef in Kampenhout heerst ongerustheid en onzekerheid naar aanleiding van geruchten over de uitbreiding van de Luchthaven van Zaventem en over het mogelijk doortrekken van de A2 over hun grondgebied. Voor de enen zou dat onteigening betekenen, voor de anderen blijvende geluidsoverlast.

Recent wordt vanuit verschillende instanties aange-

drongen op de doortrekking van de A2 tussen Rotselaar en Zemst. Die doortrekking, voorzien op het Gewestplan, bedreigt niet alleen de inwoners van Kampenhout, maar ook inwoners van de fusiegemeenten Rotselaar, Herent, Haacht en Zemst. Of de aanleg van nog meer beton het gepast antwoord is op de fileproblemen valt maatschappelijk en ecologisch hoe langer hoe meer te betwijfelen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of er op dit ogenblik plannen bestaan om werk te maken van het doortrekken van de A2 tussen Rotselaar en Zemst.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat er op dit ogenblik geen concrete plannen bestaan om op korte of middellange termijn de A2 autosnelweg te verlengen van Rotselaar naar Zemst.

Vraag nr. 141
van 10 mei 1989
van de heer G. ANNEMANS

Verkeersveiligheid — Anti-alcoholcampagne

Acht de Minister het in gemoede wel opportuun dat hij zich met de nodige openbaarheid en publiciteit bekend tot ridder van de Roerstok waarmee hij zich ongewild associeert met de door deze Ridderorde naar voren gebrachte stelling dat : „het bier opnieuw de plaats zou innemen die het verdient namelijk de eerste ”.

Acht de Minister in zijn hoedanigheid van Verkeersminister deze stelling niet wat onvoorzichtig ?

Ware het niet beter — in het licht van de zo broze campagnes tegen snel en onder invloed rijden — om als Verkeersminister maar af te zien van dit soort publiciteit ?

Antwoord

Deze vraag is er één naar de persoonlijke levenssfeer van mij en behoeft dus geen commentaar. Bovendien lijkt het door U gesuggereerde noodzakelijk verband tussen lidmaatschap en snel of onder invloed rijden niet duidelijk en zelfs irrelevant.

B. Vragen waarop geantwoord werd na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 87
van 22 maart 1989
van de heer J. LOONES

Commissariaat-Generaal voor Toerisme — Samenstelling personeelskader en bevoegdheid inspecteurs provincie West-Vlaanderen

Naar verluidt beschikt het Commissariaat-Generaal

voor Toerisme over drie eerstaanwezende inspecteurs voor de provincie West-Vlaanderen. Deze inspecteurs hebben elk andere bevoegdheidsgebieden. Dergelijke toestand is mijns inziens niet goed voor de coördinatie van de toeristische initiatieven, en is ook nadelig voor het verspreiden van een eenvormig imago.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe is het personeelskader van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme samengesteld ?
2. Hoe is het ambtsgebied van de diverse inspecteurs afgebakend ?
3. Wat is hun bevoegdheid ?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem het volgende te antwoorden.

1. Het personeelskader VCGT werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 31 oktober 1987. Een kopie wordt het geachte lid rechtstreeks opgestuurd.
2. De drie e.a. inspecteurs hebben taken die onder te brengen zijn op drie niveaus :
 - a. vertegenwoordigingen namens het VCGT ;
 - b. coördinatietaken en praktische evaluatie van het gevoerde beleid ;
 - c. inspectieopdrachten.

Het ambtsgebied van de drie e.a. inspecteurs werd als volgt ingedeeld

- a. vertegenwoordiging op provinciaal niveau

Caslo Marc : Oost-Vlaanderen
Gobin Luc : West-Vlaanderen en Antwerpen
Martens Eric : Brabant en Limburg

- b. Coördinatietaken en praktische evaluatie van het gevoerde beleid :

— Coördinatie, bijstaan en toezicht op de adjunct-inspecteurs voor reglementaire controles inzake hotels, kampeerwezen en reisbureaus ;

— praktische evaluatie van het gevoerde beleid :

- * reisbureaus en logiesverstrekkende bedrijven L. Gobin + E. Martens.
- * Kampeerwezen M. Caslo + E. Martens.
- * Toeristische uitrusting sociaal toerisme L. Gobin.

- c. Inspectieopdrachten

De inspectieopdrachten werden verspreid op basis van een gelijkwaardig aantal dossiers. Gezien de provincie West-Vlaanderen het grootste aantal toeristische dossiers kent werd deze provincie opgedeeld in drie stukken.

Caslo Marc : Oost-Vlaanderen + Oostkust (Blankenberge t.e.m. Knokke-Heist) + arr. Brugge en Kortrijk

Gobin Luc : Antwerpen + Middenkust (Westende t.e.m. Wenduine) + arr. Oostende, Roeselare, Tielt .

Martens Eric : Brabant + Limburg + Westhoek (arr. Veurne, Ieper, Diksmuide)

Tot slot kan gesteld worden dat deze e.a. inspecteurs verslag uitbrengen aan de Adjunct-Commissaris-Generaal en de Commissaris-Generaal.

D. COENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 28

van 20 februari 1989

van mevrouw F. BREPOELS

Reaffectatie van vast benoemde personeelsleden — Anciënniteit PMScentra

Bij de reaffectatie van een vast benoemd personeelslid gelden alle jaren doorgebracht in het onderwijs, van welk niveau ook, als dienstanciënniteit.

Sommige personeelsleden in het sociaal hoger onderwijs hebben verschillende jaren anciënniteit op een PMS centrum opgebouwd. PMS behoort tot het Ministerie van Onderwijs en de personeelsleden worden rechtstreeks door deze administratie betaald. Deze dienstjaren worden meegerekend in de weddeanciënniteit.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Worden de jaren gepresteerd op een PMS-centrum ook gerekend als dienstanciënniteit ?
2. Zo neen, welke wettelijke regeling verhindert dit ?
3. Is de heer Minister zinnens hieraan iets te doen ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid hierbij de gevraagde gegevens mee.

1. De jaren gepresteerd op een PMS-centrum komen niet in aanmerking voor de berekening van de dienstanciënniteit van personeel van het onderwijs.
2. Wat het gesubsidieerd onderwijs betreft is het koninklijk besluit van 27 juli 1976 tot reglementering van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie en de toekenning van een wachtweddetoelage in het gesubsidieerd onderwijs van toepassing. Luidens de bepalingen van artikel 3, § 3, van het voormeld koninklijk besluit omvat de dienstanciënniteit die in aanmerking wordt genomen met het oog op onder meer terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, alle diensten gepresteerd in het door de Staat georganiseerd of gesubsidieerd onderwijs, evenals de perioden die met deze dienstactiviteit gelijkgesteld zijn.

Wat het rijksonderwijs betreft, komen de diensten gepresteerd als personeelslid onderworpen aan het koninklijk besluit van 27 juli 1979 (statuut PMS-centra) niet in aanmerking voor het berekenen van de dienstanciënniteit van het personeel onderworpen aan het koninklijk besluit van 22 maart 1969 (statuut rijksonderwijs). De onderlinge valorisatie van de gepresteerde diensten als dienstanciënniteit is statutair niet geregeld.

3. Tenslotte kan ik het geachte lid meedelen dat het niet in mijn bedoeling ligt wijzigingen aan te brengen aan de hierboven vermelde reglementeringen. De bedoelde diensten zijn gepresteerd in een andere sector, waar de uitbouw van een loopbaan eveneens mogelijk is. Deze diensten in aanmerking nemen voor de anciënniteitsberekening zou een benadeling betekenen voor de personeelsleden van wie de loopbaan volledig in het onderwijs is gesitueerd.

Vraag nr. 50
van 28 maart 1989
van de heer A. LARIDON

Loopbaanonderbreking in het onderwijs — Financiële repercussie

Het komt voor dat personeelsleden die loopbaanonderbreking toegekend worden tijdens deze onderbreking ofwel hun opdracht volledig of gedeeltelijk zien wegvallen.

Mag ik ter aanvulling van mijn documentatie vernemen of de wijzigingen in de opdracht van de betreffende personeelsleden een repercussie hebben op de vergoeding toegekend in het systeem van loopbaanonderbreking, t.t.z. kan het bedrag van de vergoeding vermindert worden of zelfs wegvallen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar de ministeriële omzendbrief ref. BP/15/86 van 11/8/86 en de ministeriële omzendbrief ref. GO-70/86-2 van dezelfde datum, betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan respectievelijk in het rijksonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs.

Hierin zijn de volgende bepalingen opgenomen.

1. Een personeelslid dat volledig is terbeschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking en niet gereffecteerd of wedertewerkgesteld is, kan geen loopbaanonderbreking genieten.

Loopbaanonderbreking is wel mogelijk indien dit hogervermeld personeelslid echter opnieuw is aangesteld in een vacante betrekking of in een ad-interim betrekking, minstens voor de duur van de loopbaanonderbreking en indien deze betrekking tenminste de helft van het aantal uren of lestijden bevat die vereist zijn voor een ambt met volledige prestaties.

2. Een personeelslid dat gedeeltelijk is terbeschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking kan loopbaanonderbreking bekomen op voorwaarde dat het tenminste blijft fungeren met de helft van het aantal uren die vereist zijn voor een ambt met volledige prestaties.

3. In alle gevallen zal de onderbrekingsuitkering uitbetaald worden naar rata van de prestaties die effectief vrijkomen voor vervanging.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 70
van 7 maart 1989
van de heer M. DESUTTER

Bestuur der Waterwegen, Dienst der Kust — Uitgevoerde werken 1988 arrondissement Brugge en planning 1989

Het zou mij genoeg doen mocht de Minister mij meedelen welke werken door het Bestuur der Waterwegen, Dienst der Kust in 1988 uitgevoerd werden, of in uitvoering zijn en welke er gepland zijn voor het arrondissement Brugge, met de geplande begin- en einddatum en het bedrag dat voor de bedoelde werken uitgetrokken is.

Antwoord

Als gevolg aan zijn bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid hierbij een overzicht te geven van de werken die door het Bestuur der Waterwegen in 1988 uitgevoerd werden of in uitvoering zijn in het arrondissement Brugge met bovendien de geplande werken voor 1989.

1. In uitvoering zijnde werken

Achterhaven te Zeebrugge. Bouwen van dokken en ophogen van terreinen. 3de fase. Deelcontract 1.

Inschrijvingsbedrag : 374.981.618 frank
 Begindatum : 26.05.1987
 Voorziene einddatum : 25.06.1988.

Achterhaven te Zeebrugge. Bouwen van dokken en ophogen van terreinen. 3de fase. Deelcontract 2.

Inschrijvingsbedrag : 374.905.527 frank
 Begindatum : 01.05.1988
 Voorziene einddatum : 30.09.1989.

Uitbouw voorhaven te Zeebrugge. Deelcontract 5B2. 3de fase — deel B.

Inschrijvingsbedrag : 335.969.071 frank
 Begindatum : september 1987
 Voorziene einddatum : 31.03.1989.

Uitbouw voorhaven te Zeebrugge. Deelcontract 5B2. 3de fase — deel C.

Inschrijvingsbedrag : 84.826.095 frank
 Begindatum : maart 1988
 Voorziene einddatum : 31.03.1989

Uitbouw voorhaven te Zeebrugge. Deelcontract 5B2. 3de fase — deel D.

Inschrijvingsbedrag : 124.918.244 frank

Begindatum : februari 1988
Voorziene einddatum : 31.03.1989

Uitbouw voorhaven te Zeebrugge. Deelcontract 5B2. 4de fase — deel A.

Inschrijvingsbedrag : 714.990.230 frank
Begindatum : april 1988
Voorziene einddatum : 31.03.1989.

Uitbouw voorhaven te Zeebrugge. Deelcontract 5B2. 4de fase — deel B.

Inschrijvingsbedrag : 131.440.324 frank
Begindatum : november 1988
Voorziene einddatum : 31.08.1989.

Onderhoud haven en kust van Zeebrugge 87-89. 4de perceel.

Inschrijvingsbedrag : 19.521.541 frank.
Begindatum : 01.02.1988
Voorziene einddatum : 30.09.1988.

Onderhoud haven en kust van Blankenberge 87-89. 3de perceel.

Inschrijvingsbedrag : 15.643.105 frank.
Begindatum : 01.04.1987
Voorziene einddatum : 31.03.1989.

Verhogen van sommige badstranden aan de kust (Blankenberge-De Haan)

Inschrijvingsbedrag : 9.817.470 frank
Begindatum : 15.06.1988
Voorziene einddatum : 09.07.1988.

Voorhaven te Zeebrugge. Bouwen van een 3de landingsinrichting voor ro-ro-schepen.

Inschrijvingsbedrag : 190.695.727 frank
Begindatum : 29.09.1986
Voorziene einddatum : 28.05.1988.

Voorhaven te Zeebrugge. Bouwen van een 3de landingsinrichting voor ro-ro-schepen. Elektromechanische uitrusting.

Inschrijvingsbedrag: 74.030.341 frank
Begindatum : oktober 1988
Voorziene einddatum : einde 1989.

Voorhaven te Zeebrugge. Herstelling en restauratie Leopold 11-dam. 2de fase.

Inschrijvingsbedrag : 99.761.330 frank
Begindatum : 01.02.1988
Voorziene einddatum : 23.05.1989.

Ruimen van wrakken in maritieme toegangswegen tot de Belgische zeehavens.

Inschrijvingsbedrag : 151.324.847 frank
Begindatum : 15.01.1987
Voorziene einddatum : 14.07.1987 (tot nader order geschorst).

Kanaal Gent-Oostende. Bouwen van een beweegbare brug te Oostkamp-Moerbrugge.

Inschrijvingsbedrag : 191.775.289 frank
Begindatum : 14.04.1987
Voorziene einddatum : medio 1989.

Kanaal Gent-Oostende. Aanleg en onderhoud van beplantingen te Beernem.

Inschrijvingsbedrag : 1.395.393 frank
Begindatum : 19.09.1988
Einddatum : 28.10.1988 + 3 jaar onderhoudspacht.

P. Vandammesluis te Zeebrugge.
Vervangen van de Basculevijzels.

Inschrijvingsbedrag : 57.571.184 frank
Begindatum : begin 1989
Voorziene einddatum : maart 1990.

2. Geplande werken voor 1989

Art. 63.14 — Gesubsidieerde havenwerken.

Haven te Zeebrugge. Aanleggen van verhardingen op terreinen rond het noordelijk insteeddok.

Raming : 30.000.000 frank
Begin- en einddatum : nog niet gekend.

Art. 73.03 — Waterlopen

Kanaal Gent-Brugge. Bouwen van de Kruispoortbrug te Brugge. Elektromechanische uitrusting.

Inschrijvingsbedrag : 39.847.136 frank
Begin- en einddatum : nog niet gekend.

Kanaal Gent-Brugge. Bouwen van de Kruispoortbrug te Brugge. Burgerlijke bouwkunde.

Inschrijvingsbedrag : 63.430.371 frank
Begin- en einddatum nog niet gekend.

Art. 73.04

Vissershaven van Zeebrugge. Bouw van een kaaimuur in de achterhaven.

Raming : 200.000.000 frank
Begin- en einddatum nog niet gekend.

Art. 73.08 — Voorhaven te Zeebrugge

Herstelling en restauratie van de Leopold 11-dam. 3de fase.

Raming : 40.000.000 frank
Begin- en einddatum nog niet gekend.

Uitbouw en inrichting van de voorhaven.

Raming : 850.000.000 frank
Begin- en einddatum nog niet gekend.

Bouw van een kaaimuur **aan** het insteeddok in de voorhaven.

Raming : 200.000.000 frank
Begin- en einddatum nog niet gekend.

Vraag nr. 71

van 7 maart 1989

van de heer M. DESUTTER

Gebouwendienst — Infrastructuurwerken arrondissement Brugge 1988 en planning 1989

Het zou mij genoegen doen mocht de Minister mij

meedelen welke werken door de Gebouwendienst in 1988 uitgevoerd werden, of in uitvoering zijn en welke er gepland zijn voor 1989 in het arrondissement Brugge, met de geplande begin- en einddatum en het bedrag dat voor de bedoelde werken uitgetrokken is.

Antwoord

Naar aanleiding van bovenvermelde vraag deel ik u mede dat de materie waarop deze vraag betrekking heeft niet werd overgedragen krachtens de bepalingen van art. 4, 11 van de wet van 8.8.1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8.8.1980 tot hervorming der instellingen, aan de Gewesten.

De Staatssecretaris voor Institutionele Hervormingen belast met de herstructurering van het Ministerie van Openbare Werken, de heer J. Dupré behoudt de absolute bevoegdheid over deze materie.

Krachtens de bepalingen van art. 88 van het procedureglement van de Kamer dient de vraag gesteld te worden aan de heer J. Dupré, Staatssecretaris voor Institutionele Hervormingen belast met de herstructurering van het Ministerie van Openbare Werken.

Vraag nr. 79
van 7 maart 1989
van de heer M. DIDDEN

Verkeersdichtheid — Evolutie verkeer gewone rijkswegen

Naar ik verneem werden de automatische verkeersinstellingen voor het jaar 1987 bekend gemaakt.

Vermits de verkeersinstellingen vermoedelijk deel uitmaken van de verdere studie van prioriteiten met betrekking tot Openbare Werken, durf ik u verzoeken deze openbaar te maken, zo mogelijk via deze schriftelijke vraag. Tevens had ik gaarne vernomen welke het resultaat is van de laatste vijfjaarlijkse visuele telling van het wegverkeer, alsmede welke de politieke besluitvorming is die uit deze tellingen, zowel de automatische als de visuele, dient genomen te worden ?

Tenslotte had ik gaarne vernomen welke de evolutie is van het verkeer op de gewone rijkswegen en de autosnelwegen in de afgelopen jaren, dit wil zeggen 1986, 1987 en 1988 ? Gaarne had ik desbetreffend enig inzicht bekomen in de cijfers, alsmede in de beleidsopties die tengevolge van deze evolutie zullen genomen worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De publikatie van de resultaten van de verkeersstellingen wordt verzorgd door de Afdeling Verkeer en Signalisatie van het Bestuur der Wegen van de administratie van openbare werken. Al deze publikaties zijn openbaar en kunnen met een eenvoudige aanvraag bij hogervermelde Afdeling bekomen worden (WTC 3, Bolivarlaan 30, 1210 Brussel).

Met genoegen worden de volgende brochures rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt :

- brochure nr. 114 : Verkeersstellingen 1985 ;
- brochure nr. 125 : Verkeersstellingen 1986 ;
- brochure nr. 136 : Verkeersstellingen 1987.

De brochure nr. 154, Verkeersstellingen 1988, is momenteel in druk, maar zal u eveneens overgemaakt worden, vermoedelijk in juni 1989.

In al deze brochures vindt u uitgebreide informatie over verkeersdichtheiden en verkeersrevolutie. Wat de beleidsopties betreft verwijs ik naar mijn brochure „Mobiliteit in de jaren '90 — Van produktie naar kwaliteit”.

Vraag nr. 83
van 9 maart 1989
van de heer J. LOONES

Inventarisatie bunkers Tweede Wereldoorlog — Sloppingsplan en regeling aansprakelijkheid bij ongevallen

Langsheen de gehele kustzone bevinden zich nog bouwkundige overblijfselen uit de Tweede Wereldoorlog, voornamelijk bunkers in de duinen en soms in de aangrenzende polders.

Naar verluidt is het Ministerie van Openbare Werken, Dienst der Kust, in het bezit van een inventaris van de nog bestaande bunkers. Bedoeling was deze bunkers volgens een bepaald plan te slopen. Dat plan werd evenwel nooit helemaal afgewerkt. Volgens inlichtingen zou de laatste sloping te Koksijde gebeurd zijn ca. 6 à 7 geleden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel bunkers bevinden er zich nog in de kustzone, enerzijds op openbaar domein, anderzijds op privaat domein ?
2. Wie draagt de verantwoordelijkheid voor deze bunkers ?
3. Wie kan aansprakelijk gesteld worden wanneer er een ongeval gebeurt, waarbij een bunker een rol speelt ? Voorbeeld : spelende kinderen vallen er af, bejaarden verwonden zich al struikelend over brokstukken van bunkers in het zand, enzovoort.
4. Meteen graag een vergelijking met de grote hoeveelheden oorlogsmunitie die nog dagelijks in de Westhoek gevonden worden : is de gebruiker of de eigenaar van de grond verantwoordelijk zo die munitie op zijn terrein ligt ?
5. Bestaan er plannen in verband met de opruiming van de bunkers ? Zo ja, welke zijn die plannen ?

Antwoord

1. De inventaris van de bunkers in de kustzone wordt momenteel bijgewerkt zodat er thans geen exact antwoord kan gegeven worden. Globaal kan evenwel het volgende gesteld worden :

— alle bunkers op openbaar staatsdomein die een gevaar voor de veiligheid kunnen betekenen, zijn gesloopt. Dit betekent evenwel niet dat alle bunkers

afgebroken zijn, een aantal zijn immers helemaal of grotendeels onder het duinzand begraven. Binnen het voormalig domein van Z.K.H. Prins Karel bevinden zich nog een 60-tal bunkers. Het betreft hier evenwel een afgesloten duingebied, waar het publiek slechts zal toegelaten worden na het uitvoeren van de nodige werken voor het aanleggen van een gesloten wandelcircuit ;

— het overgrote deel van de nog aanwezige bunkers en bunkerresten bevindt zich op privaat duingebied.

2. Het probleem van de verantwoordelijkheid is complex.

Art. 538 tot 541 van het Burgerlijk Wetboek bepalen dat de militaire bouwwerken op domeingronden eigendom zijn van de Staat.

De bunkers op private gronden zijn eigendom van de eigenaars van deze gronden die daarvoor trouwens recht hadden op een vergoeding.

Wat de verantwoordelijkheid op de domeingronden betreft dient verwezen naar

- art. 1382 tot 1386 van het Burgerlijk Wetboek, die de verantwoordelijkheidsproblematiek regelen. Zo kan gesteld worden dat de Belgische Staat kan aangesproken worden in zijn hoedanigheid van bewaarder van de bunkers op staatsdomein ;
- het Decreet van augustus 1790 waarbij de gemeentebesturen verantwoordelijkheid hebben over de veiligheid in alle straten, wegen en openbare plaatsen van de gemeente.

Op private gronden dragen in die zin zowel de private eigenaars als de gemeente verantwoordelijkheid.

Het spreekt evenwel voor zichzelf dat ieder geval op zijn eigen specificiteit en feitelijkheid ten gronde moet onderzocht worden.

3. De hier bedoelde aansprakelijkheid dient in dezelfde optiek te worden beschouwd.

Zo zal indien een ongeval veroorzaakt wordt door brokstukken van een bunker, ook de verantwoordelijkheid van de aannemer die instaat voor de verwijdering van het oorlogsoverblijfsel kunnen ingeroepen worden. Het geval van spelende kinderen die van een bunker zouden vallen, zou de aansprakelijkheid van de Belgische Staat niet kunnen in het gedrang brengen, daar het een zichtbaar obstakel betreft en er een analogie moet worden gezien met de val van een hoger gelegen duin, waar ook de aansprakelijkheid van de Belgische Staat niet in het gedrang komt.

4. Ook het geval van munitie brengt de aansprakelijkheid van de bewaarder van de zaak ter sprake, en kan de eigenaar-beheerder van de gronden worden aangesproken voor zover deze eigenaar-beheerder na het ontdekken van de springtuigen niet al het mogelijke zou gedaan hebben om ongevallen te voorkomen. Indien het een gebruiker van de gronden betreft zal de aard van het contract dat hem bindt met de eigenaar moeten onderzocht worden.

Zo zal in het geval van een cijnspacht met succes kunnen geargumenteed worden dat de cijnspachter verantwoordelijk is voor de munitie op zijn erf.

5. Momenteel bestaan er geen directe plannen voor het afbreken van militaire bouwwerken op openbaar staatsdomein. Wel wordt er een aanbesteding voorbereid voor afbraak van bunkers op het domein van ondergeschikte besturen (zoals gemeenten). Hiertoe is op de ontwerpbegroting 1989 op artikel 73.06 een krediet van 5 miljoen frank ingeschreven, Tevens wordt voorzien om voor de volgende jaren telkens een analoog bedrag op artikel 73.06 in te schrijven, zodat de afbraak van deze oorlogsrestanten gestadig kan verdergezet worden.

De afbraak van de bunkers op privaat domein behoort sedert 1986 tot de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve ingevolge de beslissing van het Comité voor Institutionele Hervormingen om de afbraak van dergelijke bunkers, gelegen op het eigendom van particulieren en privaatrechtelijke personen te regionaliseren.

Het is op dit ogenblik dan ook de Vlaamse Gemeenschap, Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, die verantwoordelijk is voor de inschrijving van de nodige kredieten op artikel 51.03 van de begroting, daar waar tot voor 1986 het Ministerie van Openbare Werken, Bestuur der Waterwegen de afbraak van deze bunkers, op vraag van de eigenaars, op zich nam. Er wordt onderzocht of het Bestuur der Waterwegen dat thans ook geregionaliseerd is, opnieuw kredieten kan inschrijven op artikel 51.03, om deze private bunkers af te breken.

Vraag nr. 101
van 11 april 1989
van de heer M. SCHOETERS

Wegen en aanhorigheden — Verkeerssignalisatie

Het verhogen van de verkeersveiligheid op onze wegen is een belangrijk objectief van de huidige Regering. Uit recente verklaringen van de bevoegde Ministers meen ik te moeten besluiten dat een aantal extra beperkende maatregelen aan de weggebruikers zal opgelegd worden.

Nochtans ben ik van oordeel dat, misschien zelfs als eerste, de overheid zelf het nodige zou moeten doen om de infrastructuur en de signalisatie te verbeteren. Het onderhoud van de wegen, de gebrekkige inrichting van kruispunten en het laten bestaan van gevaarlijke bochten en wegvakken, zijn evenzeer oorzaak van vele ongevallen.

Daarbij worden vaak opmerkingen gehoord over gebrekkige, of overbodige, of onduidelijke of soms overdadige signalisaties die langs onze wegen worden aangebracht. Zo'n handelwijze vanwege de overheid heeft een dubbel negatief effect op de weggebruikers :

- het werkt verwarrend op de automobilist, zodat deze niet gepast reageert ;
- het is negatief voor de geloofwaardigheid en de betrouwbaarheid van de signalisatie, hetgeen dus hoegenaamd geen natuurlijke stimulans is voor de

weggebruiker om de aanduiding van de signalisatie nauwgezet op te volgen.

Ik wens hier als voorbeeld de autoweg Brussel-Luik aan te geven waar in de richting van Luik, bij het verlaten van Brussel ter hoogte van de viaduct van Kraainem plots de snelheid beperkt wordt tot 60 km per uur en dit midden op een autoweg met drie rijstroken.

Zo'n onbegrijpelijke houding van de overheid, waar een zware snelheidsbeperking wordt opgelegd zonder enige schijnbare reden, is onverantwoord en holt de waarde die aan de snelheidsbeperking moet gegeven worden sterk uit.

Graag had ik vernomen :

1. welke maatregelen de Minister overweegt om de signalisatie langs onze wegen te herwaarderen ?
2. Of er maatregelen kunnen worden genomen om de signalisaties beter te uniformeren naar de omstandigheden toe, dit wil zeggen dat elk verkeersbord op de juiste plaats komt te staan en aan echte reële noden beantwoordt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het valt onder de bevoegdheid van de wegbeheerder om verkeersborden te plaatsen en het is ook de wegbeheerder die oordeelt over de noodzaak of wenselijkheid ervan.

Principieel dient de weggebruiker niet de reden te kennen van de plaatsing vermits de wegbeheerder niet de plicht heeft zich ten opzichte van de weggebruiker te rechtvaardigen.

Anderzijds is het zo dat de weggebruiker veel gewilliger de verkeersborden zal respecteren wanneer hij het nut of de noodzaak ervan inziet. Een dergelijke benadering getuigt van een psychologisch aspect ten opzichte van de weggebruiker en zal de verkeersveiligheid in het algemeen ten goede komen.

Het is steeds de zorg geweest van het bevoegde Bestuur om op de wegen onder zijn bevoegdheid een dergelijk beleid te voeren. In bepaalde gevallen wordt die zorg zelfs een strijd tegen bepaalde plaatselijke — meestal goed bedoelde — invloeden die menen dat een eenvoudige plaatsing van een verkeersbord alle problemen oplost. Mijn departement is er zich terdege van bewust dat dit niet steeds het geval is en is van mening dat deplaatsing van elk verkeersbord vooraf dient gegaan te worden door een ernstig onderzoek omtrent de noodzaak of wenselijkheid ervan. Enkel op die manier zal de weggebruiker het bord zelf en de wegsignalisatie in het algemeen ernstig nemen.

Wat de verkeersborden betreft die de snelheid beperken tot 60 km/uur op het viaduct van Kraainem is het zo dat deze zijn geplaatst ingevolge de slechte staat van de voegen in het brugdek. Het is normaal de regel dat ook in dergelijke gevallen de weggebruiker ingelicht wordt omtrent de reden van de snelheidsbeper-

king. In zover dit intussen nog niet is voorzien of gebeurd, zullen de nodige schikkingen getroffen worden.

Hierbij weze wel opgemerkt dat deze voorlopige snelheidsbeperking uiteraard zal verdwijnen wanneer de voegen hersteld zijn.

Vraag nr. 107
van 12 april 1989
van de heer J. LOONES

Loodswezen — Taalgebruik Schelderadarketen (SRK)

Ik verneem dat de Nederlandse Verkeersdienst, Boulevard De Ruyter 22, 4381 KA Vlissingen, de loodsen op de vaarwaters van de Westerscheldemonding vanaf Vlissingen naar zee toe, binnen de territoriale wateren, ten alle tijde het gebruik van de Engelse taal wil opleggen. Deze beleidsmaatregelen, die reeds in een ver gevorderde fase zijn, zouden gelden voor zowel gesprekken tussen de loodsen als voor de gesprekken met de Nederlandse en Vlaamse verkeersdiensten.

De Vlaamse Staatszeeloodsen, als Vlaamse ambtenaren bij een Vlaams Ministerie en op de Vlaamse taalrol ingeschreven, protesteren heftig tegen deze maatregel. Zij eisen dat de taalwetten worden toegepast en aanvaarden niet dat zij een vreemde taal moeten hanteren.

De gevolgen kennende van de taalstrijd in België vinden zij het onaanvaardbaar dat de Nederlanders, die nota bene Nederlands spreken, de Vlamingen zouden opleggen met die Nederlanders Engels te spreken.

De Engelse taal kan alleen gebruikt worden door loodsen wanneer zij de onbeloodste vaart vanuit een radiostation naar binnen of naar buiten beloodsen (= loodsen op afstand). Dat gebeurt bij gestaakte loodsdiensten en ook wanneer een gesprek moet gevoerd worden met een schip waar geen loods aan boord is.

Het is voordeliger en veiliger het Nederlands te gebruiken tussen de loodsen onderling en met de verkeersbegeleiding aan de wal. De loods op de brug vertaalt de van de wal ontvangen berichten in een eenvoudig verstaanbaar Engels voor de kapitein en/of zijn officier van wacht die veelal de Engelse taal niet voldoende beheersen.

Bij calamiteiten is het veel eenvoudiger de eigen Nederlandse taal te gebruiken in plaats van te zoeken naar de geschikte woorden in een vreemde taal. Veel bemanningsleden van de kleinere schepen, zoals sleepboten, vissers, baggervaartuigen, pleziervaartuigen, enzovoort verstaan de Engelse uitdrukkingen niet.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de Minister op de hoogte van de betreffende maatregel van de Nederlandse Verkeersdienst ?
2. Kan de Nederlandse Verkeersdienst Vlaamse loodsen verplichten Engels te praten met de Nederlandse loodsen ?
3. Meent de Minister niet dat zo de Vlaamse loodsen Engels moeten spreken, er dan een loopje wordt genomen met de Belgische taalwetten ?

4. Welke maatregelen stelt de geachte Minister voor opdat de Belgische taalwetgeving in deze aangelegenheid in geen geval zou overtreden worden ?

Antwoord

1. Alle procedures, evenals het taalgebruik, gehanteerd in de in opbouw zijnde Schelderadarketen (SRK), worden vastgelegd na overleg tussen Nederland (Directoraat-generaal voor Scheepvaart en Maritieme Zaken — DGSM) en België (Bestuur van het Zeewezen en van de Binnenvaart — BZB).
2. Het is dus niet de Nederlandse Verkeersdienst, die onder DGSM ressorteert, die eenzijdig het taalgebruik kan, noch zal opleggen aan de Belgische loodsen.
3. Zowel het gebruik van de Nederlandse taal als van de Engelse taal heeft voor- en nadelen. De moeilijkheid is dat de opgelegde taal niet beperkt is tot gebruik door Nederlanders en Belgen. Uit veiligheidsoverwegingen is het enerzijds wenselijk, zoniet noodzakelijk, dat alle zeevarenden, waarvan de meesten Nederlandsonkundig zijn, alle gevoerde radiogesprekken continu kunnen volgen. Dit geldt voor vaartuigen zowel met als zonder loads. Anderzijds is het inderdaad zo dat niet alle zeevarenden vlot met de Engelse taal omspringen. Tot nu toe is dit laatste argument van doorslaggevende aard geweest om voor het Nederlands de kiezen. Hieruit blijkt dat het zeker niet in de bedoeling ligt een loopje te nemen met de Belgische taalwetten. Deze wetgeving is echter niet van toepassing op de internationale scheepvaart in de Nederlandse territoriale wateren. Zoals bekend is het grootste gedeelte van de Westerschelde inderdaad Nederlands territorium. In dit verband weze vermeld dat naar aanleiding van zware aanvaringen op de rede van Vlissingen, de gezaghebbende Nederlandse Raad van de Scheepvaart reeds vele malen DGSM dringend heeft geadviseerd het gebruik van de Engelse taal te verplichten.
4. Wegens zijn complexiteit maakt dit probleem sinds meerdere jaren het voorwerp van overleg uit tussen DGSM en BZB. Een definitieve beslissing is nog niet genomen en het onderwerp staat trouwens terug op de agenda van de eerstvolgende vergadering van een Belgisch-Nederlandse werkgroep. Hierbij komen de inzichten en verzuchtingen van allen die betrokken zijn bij het scheepvaartgebeuren op de Westerschelde aan bod.

Vraag nr. 116
van 13 april 1989
van de heer M. DIDDEN

Automatische verkeerstellingen grensverkeer — Stand van zaken 1988

Zeer onlangs kregen we de beschikking van de automatische verkeerstellingen 1988. Aan de hand van de tabellen is het evenwel onmogelijk uit te maken welke het grensverkeer langs de autowegen is. Teneinde

een grensverkeersbeleid te kunnen voeren, alsmede tegemoet te komen aan één van de doelstellingen uit uw beleidsnota met betrekking tot de opening van de Europese grenzen, is het belangrijk ter zake de juiste cijfers te kennen.

Mag ik voor Vlaanderen derhalve vernemen welke in 1988 het resultaat is van de automatische verkeerstellingen aan de grensovergangen langs de autowegen en langs de gewone rijkswegen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het niet mogelijk is aan de hand van automatische verkeerstellers, onderscheid te maken in de nationaliteit van de voertuigen, noch in de herkomst of bestemming ervan. Slechts om de 5 jaar worden deze automatische tellingen aangevuld met visuele tellingen, waarbij het verkeer ook geregistreerd wordt volgens type voertuig en eventueel nationaliteit. De volgende algemene verkeerstelling is voorzien in 1990 en hierbij wordt aan de belangrijkste grensovergangen het verkeer volgens de nationaliteit geteld.

De resultaten van automatische tellingen op grensoverschrijdende wegen geven volgende daggemiddelden, van 6 uur tot 22 uur, uitgedrukt hetzij in aantal voertuigen (lusdetectie) hetzij in aantal voertuigeenheden : aantal assen gedeeld door 2 (slangdetectie).

- autosnelweg A 1, Antwerpen-Breda, telpost tussen Loenhout en Meer : 26.000 voertuigeenheden ;
- autosnelweg A 21, Turnhout-Eindhoven, telpost tussen Turnhout Oost en Retie : 14.000 voertuigeenheden ;
- autosnelweg A 2, Heerlen-Leuven, telpost tussen Nederlandse grens en Maasmechelen : 16.113 voertuigen ;
- autosnelweg A 25, Maastricht-Luik, telpost tussen Nederlandse grens en Wezet : 8.667 voertuigen ;
- N 117, Essen-Roosendaal, telpost te Essen kmpt 21,1 : 4.280 voertuigeenheden ;
- N 12, Turnhout-Tilburg, telpost te Oosthoven, kmpt 41,8 : 8.101 voertuigen ;
- N 376, Knokke-Heist — Sluis, telpost te Knokke-Heist, kmpt 15,0 : 6.899 voertuigen ;
- N 410, Maldegem-Aardenburg, telpost te Maldegem, kmpt 0,3 : 6.300 voertuigeenheden ;
- N 455, St .-Laureins-Oostburg, telpost te St .-Margriete, kmpt 7,2 : 1.150 voertuigeenheden ;
- N 456, Kaprijke-Ijzendijke, telpost te Watervliet, kmpt 26,0 : 2.200 voertuigeenheden ;
- N 423, Zelzate-Terneuzen, telpost te Zelzate, kmpt 16,4 : 3.900 voertuigeenheden ;
- N 403, Kemzeke-Hulst, telpost te Kemzeke, kmpt 9,0 : 11.597 voertuigen ;
- N 715, Lommel-Eindhoven, telpost te Overpelt, kmpt 35,0 : 6.832 voertuigeenheden ;

- N 74, Lommel-Eindhoven, telpost te Overpelt, kmpt 84,8 : 3.370 voertuigenheden ;
- N 78, Maaseik-Kessenich, telpost te Ophoven, kmpt 38,8 : 6.964 voertuigenheden ;
- N 73, Kinrooi-Kessenich, telpost te Kinrooi, kmpt 4,7 : 4.092 voertuigen ;
- N 2, Bilzen-Maastricht, telpost te Bilzen, kmpt 89,5 : 8.138 voertuigenheden ;
- N 79, Vroenhoven-Maastricht, telpost te Vroenhoven, kmpt 32,1 : 6.135 voertuigen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 219
van 28 april 1989
van de heer A. DE BEUL

Bescherming leefmilieu — Uitbreidingsplannen van de NV L'Air Liquide te Schelle

Het bedrijf L'Air Liquide te Schelle wil uitbreiden en heeft daartoe Klasse 1-vergunning aangevraagd.

Dit bedrijf wordt door de omwonenden nu reeds al erg hinderlijk ervaren en geeft hen bovendien een gevoel van onveiligheid.

Heeft dit bedrijf een geldige vergunning voor het lozen van industrieel afvalwater in de Maalebeek ? Is de industriële stortplaats in de NO-hoek van het huidige bedrijfsterrein een vergunde stortplaats ?

Acht u het, als Minister bevoegd voor het Leefmilieu, aangewezen dat dit bedrijf op deze plaats verder zou uitbreiden ?

Vraag nr. 222
van 2 mei 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Afvalwater Derde Industriezone Erembodegem — Saneringsplan

Kan de heer Minister mededelen wat zijn plannen zijn omtrent de ontsluiting van de lozing van afvalwaters op de Derde Industriezone te Erembodegem-Aalst. Kan deze ontsluiting gebeuren op de bestaande collector ter hoogte van het bedrijf Gates en zo ja, wanneer wordt dit voorzien in het investeringsprogramma. Van volgende bedrijven is bekend dat ze industriële afvalwaters lozen in een gewone riool die een eind verder uitmondt in een beek : Wellcome, Centrale Linnenservice, Technocrome, Verenigde Papier- en Kartonfabrieken, Coplac en Lithorex. Het gaat om ongeveer 7.000 IE. Het loont de moeite om een dergelijke vervuiling te saneren gezien gelooft wordt in een beek.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 105
van 24 april 1989
van de heer J. LOONES

BRT — Naleving objectiviteit inzake berichtgeving

De BRT-Panorama-reportage van donderdag 13 april over de (on)veiligheid van de Oostendse luchthaven heeft in West-Vlaanderen en in het Oostendse niet alleen opschudding en groot ongenoegen, maar ook onrust verwekt.

Mijn bekommernis ter zake gaat niet alleen uit naar de veiligheid van de Oostendse luchthaven, maar ook naar de wijze waarop die veiligheid in vraag wordt gesteld.

Bedoelde reportage lijkt mijns inziens typisch voor de nieuwe journalistieke lijn die de openbare omroep volgt, sedert de verfijning van VTM op de kabel. Het motto van een gekende krant persiflerend, en om concurrentieel met VTM te blijven, krijgt de BRT stilaan allures van „die zender ‘die durft’”.

Nochtans leert de journalistieke plichtenleer dat bij polemische onderwerpen steeds beide partijen aan het woord moeten komen. In bedoelde reportages was het duidelijk niet het geval waardoor de directie van de Oostendse luchthaven terecht -verongelijkt voelt.

Gaarne vernam ik van degeachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt de heer Minister dat de omstreden reportage in overeenstemming is met de journalistieke deontologie ?
2. Zo neen, welke maatregelen overweegt de heer Minister opdat deze plichtenleer gerespecteerd zou worden zodat de kijkers kritische maar objectieve informatie zouden krijgen ?

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 74
van 28 april 1989
van de heer D. VERVAET

Gemeenschapsonderwijs — Kostprijs Franstalige scholen in Nederlands taalgebied en Nederlandstalige scholen in Frans taalgebied

Zoals geweten, zijn bepaalde Franstalige rijksscholen gelegen op Nederlandstalig grondgebied en bepaalde Nederlandstalige rijksscholen op Franstalig grondgebied.

Gaarne had ik van de Minister vernomen :

1. waar deze scholen zich bevinden per provincie ;
2. hoeveel deze scholen de Vlaamse Gemeenschap dagelijks kosten (op te splitsen volgen (N+F)).

Vraag nr. 79
van 3 mei 1989
van de heer F. DEWINTER

Rijksonderwijs — Islamonderwijs

Sinds de erkenning van de Islamitische eredienst in 1978 wordt aan de leerlingen van het rijksonderwijs de mogelijkheid geboden Islamonderwijs te volgen.

Kan de Minister mij meedelen hoe de aanduiding van de Islamleraars in het rijksonderwijs in Vlaanderen verloopt ?

Welke procedure wordt gevolgd ? Welke zijn de criteria waaraan de kandidaat-Islamleraars dienen te voldoen ?

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKENENVERKEER

Vraag nr. 123
van 18 april 1989
van de heer G. JANZEGERS

Wegen en hun aanhorigheden — Onderhoud parkeerA plaatsen

Langsheen de op- en afritten van autostrades, expressweg, en dergelijke bevinden zich vaak parkeergelegenheden. Deze worden vooral gebruikt door mensen die met collega's afspreken om samen naar het werk te rijden. Op zich een individuele positieve bijdrage tot wat minder milieuvervuiling en file-ellende, ware het niet dat het milieubewust-zijn van deze mensen soms nogal selectief is. Bij nazicht van enkele parkings blijkt dat de wachttijden gebruikt worden voor lectuur, snoepen, eten en drinken, gelet op de rommel die langs deze parkeergelegenheden te vinden is in het gras en de afwateringsgrachten.

Zonder te beweren dat het plaatsen van vuilnisbakken de oplossing is — gelet op het gemak waarmee veel automobilisten, ook onderweg, zich van hun afval ontdoen vanuit hun zetel via het autoraam —, toch vernam ik graag van de geachte Gemeenschapsminister of het niet te overwegen is vuilnisbakken te plaatsen op alle parkeergelegenheden. Prioritair kan men daarbij eerst denken aan die welke gebruikt worden door mensen die samen naar het werk rijden. Desnoods kunnen wat betreft het ophalen van het afval ook afspraken gemaakt worden met het plaatselijk gemeentebestuur.

Vraag nr. 126
van 19 april 1989
van de heer M. DIDDEN

Waterwegen en aanhorigheden — Herstellingswerken sluis van Wintam

In het kader van de verbinding tussen Brussel en de Schelde stelt zich het probleem van de uitrusting van het Zeekanaal Brussel-Schelde. In dit verband doen er zich onder meer problemen voor aan de oude sluis van Wintam. Deze zou in slechte staat verkeren en aan vervanging toe zijn.

Mag ik vragen welke de bestemming zal zijn van de

sluis van Wintam en op welke wijze het eventueel uitvallen van deze sluis zal opgevangen worden ?

Vraag nr. 130
van 24 april 1989
van de heer R. VAN STEENKISTE

Waterwegen en hun aanhorigheden — Aanpassingswerken aan de doortocht van de Leie te Kortrijk

Het waterwegennet vervult een belangrijke rol in het goederenvervoer. De inschakeling van de Leie in het Europees waterwegennet wordt belemmerd ingevolge de doortocht van de Leie te Kortrijk, aangezien een volwaardig tracé tussen de industrie centra van Rijsel, Douai en Béthune en de havens van Zeebrugge, Gent en Antwerpen niet kunnen gerealiseerd worden.

Naast het belang van de scheepvaart is de aanpassing van de doortocht van de Leie te Kortrijk ook van belang voor de waterafvoer. Momenteel ondervinden de gemeenten die stroomopwaarts gelegen zijn de nadelige gevolgen van de stroomafwaarts gelegen gemeenten, dit wegens de vernauwing van de Leie te Kortrijk.

Gaarne vernam ik van de heer Gemeenschapsminister welke de concrete vooruitzichten zijn om een realisatie van de aanpassingswerken aan de doortocht van de Leie te Kortrijk te verwezenlijken (eventueel met vermelding van de verschillende vooropgestelde begindata van iedere fase van de werken).

Vraag nr. 131
van 24 april 1989
van de heer F. VERMEIREN

Wegennet — Strooizouten

Het blijkt dat het gebruik van natriumchloride voor de bestrooiing van de wegen om ijzelvorming te voorkomen, ook een aantal nadelige gevolgen heeft en onder meer aanleiding geeft tot oxydatie van de staven gebruikt voor gewapend beton. Deze betonkanker valt zeer moeilijk te bestrijden, en zou wellicht aanzienlijke kosten voor herstel kunnen opleveren. Vooral de pijlers van bruggen worden erdoor aangetast.

In dit verband vernam ik daarom graag het volgende.

1. Maakt het departement van Openbare Werken gebruik van natriumchloride en zo ja, hoeveel wordt er gemiddeld jaarlijks gestrooid ?
2. Hebben de technische diensten van het departement ook reeds het voorkomen van betonkanker, te wijten aan natriumchloride kunnen constateren en eventueel de omvang van de schade kunnen vaststellen ? Heeft men enig idee van de omvang van deze schade ?
3. Hoeveel bruggen zijn aangetast door betonkanker ? Wordt in voorkomend geval hun vervangingen of hun herstel overwogen ?
4. Heeft men enig idee van de totale herstellkosten vereist om de door betonkanker aangetaste openbare kunstwerken in hun oorspronkelijke staat te herstellen ?

Vraag nr. 133
van 26 april 1989
van de heer J. LOONES

Openbare Werken — Overzicht provincie West- Vlaanderen

De Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer heeft in de recente maanden zijn belangstelling en zijn bekommernis voor de provincie West-Vlaanderen genoegzaam bewezen. Daarvan getuigen ondermeer zijn talrijke bezoeken aan alle delen van de provincie. Wij danken de geachte Minister dan ook voor zijn aandacht en interesse. Nu de begroting 1989 in de Vlaamse Raad werd ingediend, wil ik de Minister volgende vragen stellen.

1. Welke openbare werken zullen in 1989 uitgevoerd worden in de Westhoek, dit is de bestuurlijke arrondissementen Ieper, Diksmuide, Veurne ?
2. Kan de geachte Minister mij meedelen hoeveel deze werken zullen kosten ?
3. Kan de geachte Minister mij meedelen wanneer deze werken zullen aanvangen, wanneer ze beëindigd zullen zijn ?
4. Kan de geachte Minister mij gegevens verstrekken over welke openbare werken in de Westhoek opgenomen zijn in de programma's van de eerstkomende jaren ?

Vraag nr. 134
van 26 april 1989
van de heer G. CARDOEN

Wegen en hun aanhorigheden — Bewegwijzering voor onderwijsinstellingen

Het ministerieel besluit van 25 november 1987, betreffende de bewegwijzering van door het publiek bezochte etablissementen en plaatsen doet in zijn toepassing bij bevolking en vooral gemeentebestuurders af en toe vragen rijzen.

In artikel 2 wordt gesteld dat de bewegwijzering kan

aangebracht worden voor onderwijsinstellingen met minstens 500 leerlingen.

In sommige gemeenten wordt éénzelfde schoolinrichting opgedeeld in een afdeling per deelgemeente.

Mag in dit geval een bewegwijzering per schoolafdeling aangebracht worden.

Zou het niet aangewezen zijn bovengenoemd ministerieel besluit aan te passen in de zin dat elke schoolinrichting die toe- of uitgang geeft op een rijksweg in alle omstandigheden en in hoofdzaak ter bescherming van de kinderen, met een speciale bewegwijzering wordt aangeduid.

Vraag nr. 135
van 26 april 1989
van de heer G. CARDOEN

Gemeenschappelijk stads- en streekvervoer — Verbetering toestand in Zuid- Westhoek Pajottenland

In een aantal deelgemeenten van de Zuid-Westhoek Pajottenland laat de openbare vervoercommunicatie veel te wensen over.

Dat is onder meer het geval voor Sint-Pieters-Kapelle (Herne). Deze deelgemeente die vóór 1963 behoorde tot de provincie Henegouwen maakt thans integraal deel uit van het Vlaamse landsgedeelte en behoort tot de fusiegemeente Herne.

De schoolgaande jeugd en evenzeer pendelaars beschikken over geen openbare vervoermiddelen om onder meer het NMBS-station Herne te bereiken.

In verklaringen door u geuit verneem ik dat u het streekvervoer zou aanmoedigen door aangepaste maatregelen.

Ligt het ook in uw bedoeling om in dit geval een oplossing te bieden, zo neen, waarom niet ?

Reeds vroeger werden desbetreffend, mede door bemiddeling van de gemeentebesturen uit het gewest, contacten gelegd met de NMVB-Brabant.